

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

FiguranDten
Muzikale duizendpoot
Koen Van Roy zit nooit stil

De hele wereld smelt voor
pralines uit Schepdaal

Dorpsgezichten
De bewogen geschiedenis
van de Verbrande brug
in Grimbergen

Tervuren wil zijn
artistiek imago terug

Burgemeester Myriam Claessens wil nieuwe wind door Drogenbos laten waaien

Eind januari werd Myriam Claessens door gouverneur Lodewijk De Witte van Vlaams-Brabant beëdigd als nieuwe burgemeester van Drogenbos. Ze volgt Jean Calmeyn op die vorig jaar november overleed na een ononderbroken ambtsperiode van bijna 40 jaar. Begin maart werd ook een nieuwe gemeentesecretaris aangesteld, nadat die functie bijna een jaar vacant was. Deze lente neemt Drogenbos duidelijk een nieuwe start en is het tijdperk Jean Calmeyn definitief afgesloten.

Met Myriam Claessens krijgt de kleinste van de zes facilititeitengemeenten rond Brussel een 'no-nonsense' burgemeester. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1994 werd ze de politiek binnengeloodst door Jean Calmeyn en amper twee jaar later was ze al schepen. Zes jaar later stond ze op de Lijst Burgemeester/Liste Bourgemestre net achter Calmeyn en werd ze eerste schepen. 'Niets liet toen vermoeden dat de burgemeester na anderhalf jaar ziek te zijn geweest, zou overlijden en dat ik aan het hoofd zou komen van deze gemeente', aldus Claessens.

Rechtlijnig beleid

Myriam Claessens, die deze maand 50 wordt, verdeelt haar tijd tussen haar politieke ambt en haar job bij de Franse autoconstructeur Peugeot in Nijvel. Op dinsdag en donderdag 'bestuurt' ze haar gemeente vanop de eerste verdieping van het statige gemeentehuis, pal naast het uitgestrekte park met kasteeltje van de familie Calmeyn. 'Met zijn burgemeesterschap van bijna vier decennia heeft Jean Calmeyn natuurlijk een stempel op de gemeente gedrukt. Een markant punt uit het recente verleden is ongetwijfeld zijn steun aan het succesvolle verzet tegen de bouw van een afvalverbrandingsoven in het dorp', brengt Claessens in herinnering. 'Met alle eerbied en respect voor de inzet en de verwezen-

Myriam Claessens

lijkingen van Jean moet duidelijk zijn dat dit hoofdstuk afgesloten is. Net als hij wil ik dicht bij de mensen staan maar wie op mij een beroep doet, moet niet verwachten dat hij een voorkeursbehandeling krijgt. Ook met het gemeentepersoneel is een duidelijke beleidslijn afgesproken waarin geen plaats is voor aparte baronieën of kleine voordeeltjes. Ik wil met een propere lei starten en een rechtlijnig beleid voeren. Iedereen krijgt de kans om op vergaderingen zijn ongehoord over zaken die hem

dwaars zitten kenbaar te maken, maar daarna verwacht ik dat er afspraken worden gemaakt waar alle betrokkenen pal achter staan.'

Met die aanpak wil de burgemeester een nieuwe wind laten waaien door de gemeente. Ze maakt zich sterk dat haar visie op veel steun en begrip kan rekenen in het gemeentehuis en erbuiten. Eenvoudig wordt het echter niet. Zo botst ze op afspraken waarvan alleen de vorige burgemeester op de hoogte was. 'Niet simpel! Daarenboven kwam het bestuur van de gemeente niet alleen in het gedrang door de ziekte van de burgemeester, Drogenbos ontbeerde ook een gemeentesecretaris want die functie was sinds mei 2004 vacant. Dat was niet bevorderlijk voor de goede gang van zaken.'

Kind van het dorp

Met Jean Calmeyn heeft Drogenbos als facilititeitengemeente altijd een *low profile* gehad. Zal het met Myriam Claessens anders worden? 'Ik geloof het niet. Voor mij en het college is Drogenbos een facilititeitengemeente binnen Vlaanderen waar wetten en decreten, inclusief de rondzendbrief Peeters, nauwgezet worden toegepast. De denkpistes van mijn collega Christian Van Eyken uit Linkebeek of van de Franstalige Brusselse socialist Philippe Moureaux om de facilititeitengemeenten bij Brussel te voegen als pasmunt voor de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde wijs ik radicaal af', aldus Myriam Claessens die ook de mythe doorprikt van een eenheidsfront van burgemeesters uit de facilititeitengemeenten. Of ze vreest dat ze bij de verkiezingen van volgend jaar zal moeten wijken voor Alexis Calmeyn (zoon van Jean) die momenteel OCMW-voorzitter is? 'Er zal alleszins gepraat moeten worden', houdt ze de boot af. 'Ik heb nog anderhalf jaar om me te bewijzen. Ik heb altijd in het dorp gewoond en was, net als mijn ouders, nauw betrokken bij het sociale leven in Drogenbos. De mensen weten wat ze aan mij hebben.'

Johan Cuppens

La bourgmestre de Drogenbos, Myriam Claessens, se promet de faire souffler un vent nouveau sur sa commune

Depuis le début de cette année, Myriam Claessens est la nouvelle bourgmestre de Drogenbos. Elle y succède à Jean Calmeyn qui est décédé en novembre dernier, après avoir porté l'écharpe maïorale pendant près de 40 ans. Durant son maïorat de près de quatre décennies, Jean Calmeyn a évidemment marqué de son empreinte cette commune. 'Tout comme lui, je veux être proche des gens, mais ceux qui font appel à moi ne doivent pas s'attendre à un traitement préférentiel', ajoute encore Claessens. La nouvelle bourgmestre est convaincue que son approche bénéficiera du soutien et de la compréhension, tant à la maison communale qu'après des citoyens.

inhoud

mei 2005 nr. 5

Creative ondernemingen in de rand (5) 4

Onder de Belgische chocolatiers behoort het familiebedrijf Valentino uit Schepdaal tot de middelgrote KMO's. Het bedrijf haalt een jaarlijkse omzet van 300.000 kilo en maakt wel 80 verschillende pralines die niet alleen naar onze buurlanden, maar ook naar de Verenigde Staten, Canada, China en Japan worden geëxporteerd.

Kinderdagverblijf 't Kraaiennestje in Kraainem viert eerste lustrum 8

Vlaamse Liga tegen Kanker opent inloophuis in Leuven 9

FiguranDten 10

Koen Van Roy stond als kleuter al liedjes te zingen voor buren en passanten op het balkon van zijn ouderlijk huis in Grimbergen. Hij bespeelt tal van instrumenten - saxofoon, drums, doedelzak, mandoline, banjo - en maakt deel uit van verschillende groepen zoals Cro Magnon en Olla Vogala. Maar Van Roy bedenkt ook regelmatig knotsgekke projecten; zijn laatste geesteskind is 'Pedalurgie', een muzikale fietsboot waarmee hij vanaf september e.k. op het kanaal vaart.

125 jaar Onze-Lieve-Vrouwecollege in Vilvoorde 12

Dorpsgezichten (14) 22

De bewogen geschiedenis van de Verbrande brug in Grimbergen

Tervuurse kunsttriënnale Furament in het teken van het paard 26

Koninklijk dorp wil zijn artistiek imago terug

en ook nog Van Asse tot Zaventem 6 Zonder omwegen 24

Van huizen en tuinen 26 RestaurantDt 28 Gemengde gevoelens 32

Floris' kijk op de leuke kant van de rand

FOTO: KRIS MOUCHAERS

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

5 Creatieve ondernemingen in de rand

Chocolademaker Valentino in Schepdaal produceert maar liefst 80 verschillende soorten pralines. Het familiebedrijf waarin 18 mensen hun brood verdienen, realiseert thans een omzet van 300.000 kilo per jaar. Meer dan de helft daarvan is bestemd voor de uitvoer. Belangrijke afnemers zijn Frankrijk, Engeland, de Verenigde Staten, Canada, China en Japan. Zaakvoerder Willy Roelandts ziet in de export de grootste groei mogelijkheden voor zijn bedrijf.

De hele wereld smelt voor pralines uit Schepdaal

‘Zin voor ondernemen sluit naadloos aan bij onze achtergrond en opleiding’, begint Willy Roelandts zijn verhaal. ‘Mijn vrouw en ik zijn allebei afgestudeerd als licentiaat economie. Eerst deed ik marktonderzoek voor een bedrijf en mijn vrouw zat in de reclamewereld. We wilden altijd al op eigen benen staan en eind jaren zeventig vonden we dat de tijd rijp was om met een eigen bedrijf te starten. Mijn schoonouders zochten toen een overnemer voor hun chocoladezaak en zo zijn we in de chocolaterie terecht gekomen. De stiel van chocolatier hebben we natuurlijk moeten leren want we kenden dat vak niet. De Belgische chocolade heeft een uitstekende reputatie in het buitenland, kwaliteitspralines vinden er gretige afnemers. Dat vonden wij een belangrijk pluspunt om te slagen toen we ruim 25 jaar geleden als KMO van start gingen. De zaak droeg eerst de naam van mijn schoonvader De Leener, maar de klanten vroegen steeds vaker wat nu ons eigen merk was. Rond Sint-Valentijn zijn we op het idee van ‘Valentino’ gekomen. De naam ligt goed in de mond en is aanvaardbaar voor klanten in Vlaanderen, Brussel en Wallonië, en zelfs in China en de Verenigde Staten.’

Pralines met pili-pili vulling

Willy Roelandts vertelt dat Valentino bescheiden begon met een jaarproductie van 1500 kilo pralines. ‘Gaandeweg investeerden we in nieuwe machines. In het assortiment pralines komen er ieder jaar nieuwe creaties bij. We zoeken voortdurend naar nieuwe combinaties en smaken, zoals pralines gevuld met advocaat, graanjenever of perenjenever. Heel recent experimenteerden we nog met een vulling op basis van een pasta van geglacéerde kastanjes. Bovendien gaan we ook in op speciale verzoeken, zoals dat van een Engelse klant die graag pralines wilde met een pili-pili vulling. Wie een aparte praline met een volkomen nieuwe, persoonlijke smaak wil, moet wel minimum 100 kilo afnemen, anders loont de productie niet. De nieuwe smaken testen we eerst uit bij het eigen personeel, vervolgens gaan enkele kilo’s naar de klanten en als de reacties positief zijn, voegen we de nieuwe praline toe aan ons assortiment. Ieder land heeft zo zijn specifieke voorkeuren. Een pralinevulling met gemberganache (*ganache is een patisseriecrème op basis van chocolade, boter en slagroom waar in dit geval gember aan wordt toegevoegd, n.v.d.r.*) valt bijvoorbeeld niet in de smaak in België, maar wordt erg geapprecieerd in China en Japan. Frankrijk is onze grootste buitenlandse afnemer, gevolgd door Enge-

Willy Roelandts

land. De Fransen staan bekend als fijnproevers die bovendien dol zijn op snoep. Het is voor ons natuurlijk mooi meegenomen dat hun eigen kwaliteitspralines gemiddeld drie keer duurder zijn dan de Belgische.

De twee piekmomenten voor ons bedrijf liggen rond Pasen en Kerstmis waarin we een kwart van onze omzet realiseren. Ook op Valentijn, moederdag en sinterklaas worden veel pralines besteld. We werken normaal met een vaste ploeg van 18 mensen, maar in de periode van 1 september tot eind december nemen we nog eens tien extra mensen tijdelijk in dienst om aan de vraag te kunnen voldoen. Een grote voorraad aanleggen is in een bedrijf als het onze onmogelijk; pralines moeten vers zijn.’

Onder de Belgische chocolatiers behoort Valentino momenteel tot de middelgrote KMO’s, verduidelijkt Roelandts. ‘We zijn geen industrieel bedrijf waar op grote schaal pralines worden geproduceerd. De productie hier is al flink geautomatiseerd, maar er komt nog veel handwerk bij te pas. Onze grote paashazen worden bijvoorbeeld nog op een volledig artisanale manier gemaakt. Grote industriële bedrijven werken met kleine winstmarges, maar omdat wij een beperkter volume met een hogere kwaliteit op de markt brengen, hebben we een ruimere winstmarge nodig om te blijven draaien. Valentino vind je alleen in chocoladewinkels en delicatessenzaken, niet in grootwarenhuizen.’

Schepdaal pralines make everybody melt

Valentino, the Schepdaal-based chocolate company, makes no less than 80 different types of pralines. Employing 18 people, the family-run company now sells 300,000 kg of products annually. Over half of the total is earmarked for the export market. The key destinations are France, the United Kingdom, the United States, Canada, China and Japan. 'Belgian chocolate enjoys an enviable reputation around the world, with gourmet pralines being especially popular. We found this was a key advantage when we started off as a small business over 25 years ago', says the manager Willy Roelandts. 'My wife and I had to learn the art of chocolate-making from scratch, as we knew nothing about this craft when we started.'

Valentino in Peking

'Je begrijpt dat we zelf niet naar het buitenland kunnen trekken om de markt te bewerken. We zorgen er wel voor dat we aanwezig zijn op internationale beurzen zoals de Internationale Süsswaren Messe (ISM) in Keulen of SIAL in Parijs, waar potentiële afnemers kennis kunnen maken met onze producten. Op die manier zijn we in contact gekomen met importeurs uit Chili, Canada en China, die in hun eigen land zorgen voor de distributie. Pas als de importeur grote belangstelling heeft en de contacten via e-mail vlot verlopen, gaan we zelf ter plaatse op verkenning. Buitenlandse importeurs brengen ook vaak een bezoek aan ons bedrijf zodat ze met eigen ogen kunnen zien hoe onze pralines worden gemaakt, wat bijdraagt tot het wederzijds vertrouwen. In China zijn er nu al 12 Valentino winkels gevestigd, waarvan drie in de hoofdstad Peking. Als onder onze naam een winkel wordt geopend, eisen we uiteraard dat daar alleen onze producten worden verkocht. Dat wordt contractueel vastgelegd. Zelfstandige winkeliers die met een Valentino winkel willen starten, kunnen in ons bedrijf in Schepdaal een opleiding volgen waarin ze alles leren over de verpakking, de presentatie en de verkoop.'

Oosteuropese concurrentie

'Als bedrijfsleider mag je je niet langer tevreden stellen met het maken van een kwalitatief hoogstaand product', waarschuwt Willy Roelandts. 'Een goede chocolatier moet ook een goede bedrijfsleider zijn. Als zaakvoerder heb ik te maken met personeelsmanagement, organisatieontwikkeling, verkoopstrategie, investering en planning. 'Feeling' voor het zakendoen is heel belangrijk, maar tegelijk moet je ervoor zorgen dat je bedrijf zo georganiseerd is dat alles op wieltjes loopt, anders red je het niet. Door de groei van ons bedrijf moet het personeel zich ook noodgedwongen meer specialiseren.'

Onze zoon Rob, die net als mijn vrouw en ik bedrijfseconomie heeft gestudeerd, volgt momenteel nog een post-universitaire opleiding over export management en gaat zich daarna bezig houden met de export van onze pralines. Daar komt enorm veel bij kijken, gaande van alle juridische aspecten, tot marketing, douane, BTW en de logistieke ondersteuning. Toen we pas begonnen, heb ik met de steun van mijn vrouw de export voor mijn rekening genomen maar nu het bedrijf verder groeit, kan dat niet langer. Je voelt dat je achter de feiten aanloopt; potentiële klanten die een offerte of stalen vragen, willen binnen 24 of uiterlijk 48 uur een antwoord. Als bedrijf moet je vooral snel en alert kunnen reageren want ook in de chocolateriebranche moet je rekening houden met almaar nieuwe ontwikkelingen en uitdagingen.'

België nam vroeger een monopoliepositie in op de markt van fijne chocoladeproducten, maar dit is volgens Willy Roelandts niet langer het geval. 'Landen uit Oost-Europa zitten ons op de hielen. Ze kopen grote productielijnen op en concurreren met Belgische chocolatiers, niet alleen op de eigen binnenlandse markt maar ook op de exportmarkt. We kunnen die mondiale concurrentieslag alleen het hoofd

bieden als we ons door de kwaliteit en diversiteit van onze producten blijven onderscheiden.' Toch ziet de chocolatier uit Schepdaal de toekomst hoopvol tegemoet. 'In België willen we ons net van verkooppunten verder uitbreiden en daarnaast mikken we vooral op de export. Ons bedrijf, dat nu een productieruimte beslaat van 2500 vierkante meter, zal verder moeten uitbreiden. In de afgelopen 25 jaar zijn we al een paar keer verhuisd. In 1978 vestigden we ons in Koekelberg, in 1987 verhuisden we naar Anderlecht en in 1994 kwamen we uiteindelijk hier in Schepdaal terecht.'

Jezelf niet opsluiten

'Of ik naast alle zakelijke beslommingen nog tijd heb voor een sociaal leven? Ik ben muzikant in de Berchem Music Band uit Sint-Agatha-Berchem waar ik bugel speel. We repeteren wekelijks en geven geregeld een concert.' Willy Roelandts maakt ook deel uit van de Brabantse Business Club waarin de rand met 75 leden goed vertegenwoordigd is. 'De contacten die je daar legt met mensen uit diverse sectoren zijn bijzonder boeiend en nuttig. Als je bijvoorbeeld juridisch advies nodig hebt, weet je via die informele weg bij wie je het best terecht kan. De club nodigt regelmatig sprekers uit en organiseert ook bedrijfsbezoeken en culturele uitstapjes. Als bedrijfsleider mag je jezelf niet opsluiten binnen de muren van je bedrijf, je moet verder kijken dan die beperkte horizon.'

Gerard Hautekeur

FOTO: FILIP CLAESSENS

DE RAND

Onthaalpakket voor buitenlandse nieuwkomers

Op vraag van de cultuurraden van Wezembeek-Oppem en Kraainem heeft de vzw 'de Rand' een onthaalpakket gemaakt om buitenlandse nieuwkomers die in de faciliteitengemeenten komen wonen, te verwelkomen in hun nieuwe woonplaats. 'We willen met het onthaalpakket de nieuwe inwoners wegwijs maken in hun gemeente en streek', legt Bernadette

Vriamont van vzw 'de Rand' uit. 'In het pakket zitten onder meer enkele nuttige brochures. De nieuwkomers krijgen een 'Welkom in Vlaanderen' brochure met achtergrondinformatie over Vlaanderen en een heel begrijpelijke brochure van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarin de Belgische taalwetgeving uit de doeken wordt gedaan. Om hen wegwijs te maken

in het lokale Nederlandstalige sociaal-culturele leven zit in het pakket ook een exemplaar van de Rand-Krant en van de lokale gemeenschapskrant van hun woonplaats. De vzw 'de Rand' en het plaatselijke gemeenschapscentrum stellen in het onthaalpakket hun aanbod aan activiteiten voor en er zit ook informatie in over de taallessen Nederlands.' Het onthaal-

pakket is in vier talen te verkrijgen in de gemeenschapscentra van 'de Rand'. Voor meer informatie over het onthaalpakket kunt u terecht bij Bernadette Vriamont, tel. 02-456 97 84, e-mail bernadette.vriamont@derand.be

TD

FACILITEITENGEMEENTEN

Opnieuw taalpremie voor gemeenteambtenaren

Zestien gemeente- en OCMW-secretarissen en -ontvangers van de zes faciliteitenge-

meenten in de Vlaamse rand vragen in een brief aan het Institutioneel Forum, de fe-

derale en de Vlaamse regering om de taalpremie voor gemeentelijke ambtenaren in gemeenten met een speciaal taalstatuut opnieuw in te voeren. VLD-kamerlid en ex-schepen van Kraainem Luk Van Biesen schaarde zich achter hun verzoek. 'In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest krijgen tweetalige ambtenaren wel nog een taalpremie, maar in de faciliteitengemeenten werd die in de jaren '90 afgeschaft. Nu krijgen de ambtenaren in de faciliteitengemeenten hetzelfde loon als het personeel dat geen taalexamen moet afleggen. Het gevolg is dat goede

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

personeelsleden in de faciliteitengemeenten die niet slagen voor het moeilijke examen hun gemeente verlaten en in een buurgemeente gaan werken, waar alles in het Nederlands verloopt.' De taalpremie bedroeg vroeger 10 procent van de wedde.

TD

TERVUREN

Nieuwe daguitstapjes

De vzw Toerisme Tervuren heeft een nieuwe brochure klaar met uitstapjes in en rond de gemeente. 'De brochure bevat vier kant-en-klare daguitstapjes', vertelt Michèle Geerts van Toerisme Tervuren. 'De blikvanger van dit jaar is uiteraard de dagtrip die een bezoek aan de tentoonstelling

'Het geheugen van Congo. De koloniale tijd' in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika combineert met een koloniale wandeling. Verder zijn er uitstapjes die meer gericht zijn op de natuur in en rond Tervuren. De brochure bevat ook een resem tips voor trips waarmee je zelf een uitstapje kunt samenstellen.' De toeristische infogids, waarin heel wat nuttige informatie over Tervuren te lezen staat, werd eveneens in een nieuw kleedje gestoken. De nieuwe brochure met daguitstapjes in Tervuren en de toeristische gids zijn verkrijgbaar in het kantoor van Toerisme Tervuren vzw, Markt 7, 3080 Tervuren, tel. 02 769 20 81, e-mail toerisme@tervuren.be

TD

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

BRUSSEL/DE RAND

Luisterende oren gezocht

Tele-Onthaal (106), een Nederlandstalige telefonische hulpdienst voor mensen die willen praten over hun angsten, zorgen en vragen, is dringend op zoek naar vrijwilligers zodat hun noodnummer permanent kan worden bemand. Als vrijwilliger krijgt u een praktische opleiding zodat

u samen met de andere vrijwilligers 24 u op 24 paraat kunt staan om naar mensen te luisteren en hen opvang en ondersteuning te bieden.

Voor meer informatie kunt u terecht op het nummer 02-511 86 63 van Tele-Onthaal Vlaams-Brabant en Brussel, e-mail brussel@tele-onhaal.be

Kijkersdag Ring-TV

Op zondag 29 mei organiseert de regionale televisiezender Ring-TV zijn jaarlijkse kijkersdag. 'Onze kijkersdag valt dit jaar samen met de Dag van het Park en wordt gehouden in het Domein Drie Fonteinen in Vilvoorde', legt hoofdredacteur Dirk De Weert uit. 'Ter gelegenheid van ons tienjarig bestaan worden de kijkers van Ring-TV dit

jaar extra in de watten gelegd. Tijdens de kijkersdag krijgen de mensen uiteraard de gelegenheid om hun mening te geven over de programma's op onze zender en kunnen ze suggesties doen. Zoals elk jaar staan er een hele reeks muziekoptredens op het programma en natuurlijk ook gratis drank en hapjes.' Ring-TV heeft sinds een paar we-

ken ook een gloednieuwe website. 'Op www.ringtv.be vind je onder meer alle praktische informatie over de zender en een overzicht van de programmatie', aldus Dirk De Weert. 'Via de website willen we nog

beter communiceren met onze kijkers.'

De kijkersdag van Ring-TV heeft plaats op zondag 29 mei vanaf 15.30 in Domein Drie Fonteinen in Vilvoorde. De webstek van Ring-TV vindt u op www.ringtv.be

TD

EEN BEMINDE BARON

Aan de kerk van Meise staat het manhaftig standbeeld van baron Emmanuel Vanderlinden d'Hoogvorst. Wie was deze man? Emmanuel Constant Premier Ghislain Vanderlinden d'Hoogvorst werd op 7 juni 1781 in Brussel geboren. Hij liet vooral van zich horen tijdens de revolutie van 1830 om de Belgische onafhankelijkheid te bevechten. Op 28 augustus van dat jaar werd Vanderlinden d'Hoogvorst omwille van zijn patriotisme bevelhebber van de Brusselse 'garde civique'. Vanaf 26 september 1830 maakte hij deel uit van het Voorlopig Bewind, en in 1831 werd hij aangesteld tot algemeen opperbevelhebber van de Burgerwacht in België.

Emmanuel Vanderlinden verbleef vaak op het voorouderlijk kasteel in Meise, niet te verwarren met het vlakbij gelegen kasteel van Bouchout waar keizerin Charlotte na haar terugkeer uit Mexico werd opgesloten en in 1928

stierf. De baron was bijzonder populair in Meise, waar hij van 1807 tot zijn overlijden in 1866 burgemeester was. Toen op paasdag 1826 in Meise 32 huizen afbrandden, betaalde de burgemeester uit eigen zak de herstellingswerken. In 1834 liet hij voor zijn rekening kasseien leggen op de steenweg van Laken tot Wolvertem. Hij bekostigde ook de vergrotings- en verfraaiingswerken aan de kerk van Nieuwenrode (in 1823) en die van Wolvertem (in 1834).

Baron Emmanuel Vanderlinden d'Hoogvorst stierf op 13 april 1866 in zijn woning aan de Wolfengracht in Brussel. Het dankbare Meise liet voor hem een bronzen standbeeld oprichten dat vervaardigd werd door beeldhouwer Laumans. De onthulling had plaats op 24 september 1893. Bij die gelegenheid werd een cantate ten gehore gebracht die werd gecomponeerd door de bekende componist August de Boeck uit Merchtem op tekst van Jan de Smedt.

Het standbeeld van baron d'Hoogvorst in Meise

FOTO: EDGARD ALSTENS

Jaak Ockeley

VLAAMS-BRABANT

Sportsite voor gehandicapten

De provincie Vlaams-Brabant heeft samen met de Vrije Universiteit Brussel een sportsite ontwikkeld voor personen met een handicap. De website www.vrijetijdsbank.be/sport.php3 bundelt niet alleen de sportmogelijkheden voor andersvaliden in de provincie Vlaams-Brabant, maar ook in de rest van Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De bezoeker kan op de website op een snelle en gebruiksvriendelijke manier een sportactiviteit op maat terugvinden. Per

sportactiviteit krijgt hij gedetailleerde en actuele informatie. Ook slechtzienden en blinden kunnen de webstek raadplegen. 'Om het geheel te vervolledigen, roepen we alle organisatoren op hun sportactiviteiten op de site te plaatsen. Dat kunnen zowel activiteiten zijn die alleen voor personen met een handicap zijn bedoeld, als initiatieven die ook voor hen toegankelijk zijn', verduidelijkt gedeputeerde voor sport Toine De Coninck.

TD

FOTO: PASCAL VIGNERON

'Er was voordien geen enkele crèche in Kraainem'

Het kinderdagverblijf 't Kraaiennestje viert op 5 juni zijn eerste lustrum en dat is best wat gebak en kaarsjes waard. 'Er was voordien geen enkele crèche in Kraainem en daarom besloot een groepje Vlamingen zélf iets uit de grond te stampen', vertelt voorzitter Ria Platel. Vijf jaar later barst 't Kraaiennestje uit zijn voegen en is er een wachtlijst tot eind 2006. 'Het is pijnlijk om steeds maar mensen te moeten weigeren die wanhopig op zoek zijn naar een plek voor hun kind. Jonge koppels die in de rand wonen, moeten noodgedwongen met zijn tweeën gaan werken, want met één inkomen kom je hier niet rond.'

'Toen we in 2000 met onze plannen naar Kind en Gezin stapten, hadden we geen terrein, geen gebouwen en geen geld, maar we kregen toestemming om met een crèche te beginnen, op voorwaarde dat de eerste kinderen er nog datzelfde jaar terecht konden', zegt Ria Platel. Van de provincie Vlaams-Brabant kregen de initiatiefnemers enkele 'containers' cadeau. 'Aan de buitenkant zagen ze er niet uit, maar binnenin hebben we er met man en macht aan gewerkt om er gezellige en kindvriendelijke vertrekken van te maken.' De deadline werd nipt gehaald:

'Avant, il n'y avait aucune crèche à Kraainem'

Le 5 juin prochain, la garderie "t Kraaiennestje" fêtera son 5ème anniversaire et cela mérite bien quelques bougies et gâteaux. 'Auparavant, il n'y avait aucune crèche à Kraainem; c'est un groupe d'habitants flamands qui en a pris l'initiative', nous raconte la présidente Ria Platel. Cinq ans après, 't Kraaiennestje affiche complet; il y a une liste d'attente jusque fin 2006. Si la crèche ouvre ses portes à tous les enfants, les parents doivent être d'accord pour qu'on y parle exclusivement le néerlandais.

op 18 december 2000 opende 't Kraaiennestje officieel zijn deuren voor welgeteld één kind - Jules.

Argwanende buurtbewoners

De buurtbewoners zagen de crèche aanvankelijk niet graag komen. Wat deden die treurig ogende containers opeens in hun residentiële buurt? 'Ik geef toe dat de buitenkant niet echt mooi oogt, maar het is de binnenkant die telt, nietwaar?', zegt Ria Platel. Om de gemeederen te sussen, besloot de gemeente rond 't Kraaiennestje groen aan te planten. 'We zitten nu midden tussen de bomen en struiken - een heerlijke omgeving voor de kinderen.' Ria Platel is de gemeente erg erkentelijk voor die inspanningen, maar benadrukt dat het kinderdagverblijf geen gemeentelijke subsidies krijgt. 'We bekostigen alles met de subsidie van Kind en Gezin en de dagsom die de ouders betalen. In vergelijking met sommige grote Brusselse crèches die door uiteenlopende instanties worden gesteund, zijn onze middelen veeleer beperkt, maar we zijn er trots op dat het project zo'n succes is.' De huidige gebouwen gaan uiteraard geen eeuwigheid mee en de stichters dromen dan ook van een nieuwbouwproject. Wanneer dat er komt en of er dan méér dan 28 kinderen heen zullen mogen - de huidige limiet - valt nog af te wachten. Veel hangt af van de beslissingen van Kind en Gezin.

Witte ballonnen

Bij 't Kraaiennestje zijn in principe alle kinderen welkom. 'Een kind is een kind en we maken geen onderscheid in afkomst of culturele achtergrond. Alleen moeten de ouders er mee akkoord gaan dat hier alles in het Nederlands gebeurt. We zijn een Vlaams initiatief en dus spreken we Nederlands tegen de kinderen en hun ouders.' Na Jules, de eersteling in de crèche, is het echter zo snel gegaan dat 't Kraaiennestje zich al snel genoodzaakt zag om voorrang te geven aan inwoners van

Kraainem. Niet leuk, want de hele regio, van Vilvoorde over Zaventem tot Leuven, kampt met een tekort aan opvang. 'Ik krijg voortdurend mensen over de vloer bij wie er een kindje op komst is. Ze lopen vaak alle crèches

Ria Platel

in de omtrek af, maar vinden nergens plaats.' Vandaar dat 't Kraaiennestje aan zijn verjaardagsfeest een ludieke actie koppelt voor meer opvang. 'Heel het terrein hangen we vol met witte ballonnen waarop staat: "t Kraaiennestje barst uit zijn voegen!' Op het einde van het feest laten we ze de lucht in. Het is een oproep aan iedereen die er voor kan zorgen dat er meer opvangmogelijkheden komen in de rand', besluit Ria Platel.

Ines Minten

't Kraaiennestje, Lijsterbessenbomenlaan 35, 1950 Kraainem, tel. 02-306 45 80

Informele ontmoetingsplaats voor kankerpatiënten en hun naasten

Begin dit jaar werd in Leuven het eerste Vlaams-Brabantse inloophuis voor kankerpatiënten geopend. Patiënten, hun vrienden en familieleden kunnen hier, los van het ziekenhuis, in een informele en vriendelijke sfeer informatie en emotionele steun krijgen.

In 2000 kregen 5171 inwoners van Vlaams-Brabant te horen dat ze kanker hadden. Steeds meer patiënten dus, die almaar korter in het ziekenhuis verblijven. 'Vandaar dat opvang buiten het ziekenhuis belangrijker wordt', vindt coördinatrice van het inloophuis Lon Holtzer. 'De meeste vragen rijzen pas als de mensen weer thuis zijn en niet meer kunnen rekenen op de permanente aanwezigheid van dokters, verplegers en maatschappelijk werkers.' In feite heeft het personeel echter ook tijdens het ziekenhuisverblijf onvoldoende tijd om zich om het individuele verdriet van kankerpatiënten en hun omgeving te bekommeren.

Elkaar willen sparen

Dat de patiënten wezenlijk behoefte hebben aan extra informatie en steun bewijst het succes dat het inloophuis vanaf de eerste dag had: de eerste twee weken telden de medewerkers meer dan honderd mensen die belden of persoonlijk het huis kwamen verkennen. Dat cijfer is sindsdien alleen maar gestegen.

'We hebben niet alleen aandacht voor de patiënten zelf maar ook voor de mensen die hen omringen', zegt Lon Holtzer. 'Ze hebben het allemaal moeilijk en je merkt vaak dat ze hun uiterste best doen om elkaar te sparen. De patiënt heeft verdriet maar wil zijn partner er niet te veel mee belasten omdat die het zelf al moeilijk genoeg heeft en omgekeerd. Voor al die betrokkenen kunnen wij de rol van luisterend oor spelen. Mensen die een partner, vriend, ouder of kind hebben met kanker, willen bovendien goed geïnformeerd zijn over de ziekte en vragen zich af hoe ze de patiënt het best opvangen.'

Doorgaan met je leven

Het inloophuis is elke werkdag van half tien tot half vijf doorlopend open. Een afspraak maken hoeft niet. Er is permanent iemand aanwezig bij wie je terecht kunt op het moment dat jou het best uitkomt. 'Mijn collega Lieve en ikzelf runnen het huis, leiden de vrijwilligers op en begeleiden hen. Minstens een van ons is tijdens de openingsuren aanwezig als zogenaamde 'achterwacht' voor het geval de vrijwilligers op een probleem stuiten waar ze geen raad mee weten', vertelt Lon Holtzer. Voor de rest drijft het huis dus op de inzet van een handvol vrijwillige medewerkers. 'Voor ze bij ons aan de slag kunnen, volgen ze een in-

terne basisopleiding van tien halve dagen. Daar leren ze wat kanker is en hoe je het best met de bezoekers communiceert. Praten is tenslotte onze voornaamste taak.' Het huis organiseert ook activiteiten volgens een vast stramien. Twee keer per maand zijn er koffieochtenden waarop geïnteresseerden bij een kopje koffie met elkaar of met de vrijwilligers van gedachten wisselen. 'Het onderwerp wordt bepaald door de mensen die aan tafel zitten. Het hoeft helemaal niet over kanker te gaan, maar de praktijk leert dat ze toch overwegend daarvoor komen. Een terugkerend thema is bijvoorbeeld werkhervatting na kanker, iets wat veel patiënten zwaar valt.' Daarnaast zijn er themamiddagen. Het huis huurt dan een professional in om over een bepaald onderwerp te komen praten. 'Hoe vertel je je kind bijvoorbeeld dat je kanker hebt? Dat is een erg zware opgave waar weinig mensen zich raad mee weten.' Tot slot biedt het inloophuis gespreksgroepen aan. 'Daarin kunnen mensen terecht bij wie het allemaal wat dieper zit. Samen met een psycholoog gaan ze na hoe je kanker een plaats kunt geven en ondertussen kunt doorgaan met je leven. We willen de mensen immers sterker maken voor de toekomst.'

Ines Minten

Het inloophuis van Leuven bevindt zich in de O.L.Vrouwstraat 44 en is elke werkdag open van 9.30 u tot 16.30 u. Voor meer informatie kunt u terecht bij de coördinatoren Lon Holtzer en Lieve Lenders, tel. 016-23 00 91, fax 016-22 30 43, e-mail leuven.vliga@tegenkanker.be

Lieve Lenders (l) en Lon Holtzer

FOTO: FILIP CLAESSENS

Het hoofd van Koen Van Roy zit vol muziknoten. Die noten liggen aan de basis van 101 projecten waar hij zich telkens weer vol bezieling op stort. Hij bespeelt onder meer sopraan-, alt-, tenor- en baritonsaxofoon, drums, doedelzak, mandoline, banjo, klarinet en klavier in verschillende groepen zoals *Cro Magnon*, *Olla Vogala* en de *Hop Frog Fanfare*; hij componeert eigen liedjes, is betrokken bij theaterprojecten en vanaf september vaart hij met de muzikale fietsboot *Pedalurgie* over het kanaal. Van doodserieus tot knotsgek - als het idee rijp is, wordt het geplukt en uitgevoerd.

In de woonkamer van Koen Van Roy, een geboren en getogen Grimbergenaar die nu in Vilvoorde zijn stek heeft gevonden, struikel je haast over de muziekinstrumenten. Hier staat een gitaar, daar ligt een sax, wat verder zijn oude banjo. Midden in de kamer pronkt een oud metalen wijnrek. 'Mijn buurman heeft dat ooit op straat gezet, maar voor de vuilniskar ermee aan de haal kon gaan, heb ik het snel ingepikt.' Het bleek een aanwinst die nog van pas is gekomen. 'Samen met Gerrit Valckenaers ga ik de muziek verzorgen in het nieuwe theaterstuk 'De Ontelbaren' van Elvis Peeters. Elvis schrijft de tekst en wij maken daar dan *soundscape*s bij. Het wijnrek past er perfect bij. Ik heb er wat aan zitten *foefelen* tot het goed klonk. Nu is het een xylofoon die elektrisch versterkt kan worden.'

Een erg besmettelijk virus

Koen Van Roys liefde voor muziek komt niet out of the blue. 'Ik ben ermee opgegroeid', vertelt hij. 'Mijn vader had in Grimbergen een banjo-orkest dat muziek combineerde met sketches

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Koen Van Roy een muzikale duizendpoot die nooit stil zit

en cabaret. Bovendien had ik een aantal ooms die als koperblazers bij plaatselijke fanfares speelden.' Het bleek een erg besmettelijk virus. Volgens de mondelinge overlevering stond Van Roy al als kleuter op het balkon liedjes te zingen voor burens en passanten. De obligate zonnebril ontbrak daarbij uiteraard niet. Ook de saxofoon van zijn vader werkte als een magneet op de jonge muzikant. 'Zodra ik kon, ben ik dan ook naar de muziekschool gegaan en sloot ik me aan bij de fanfare. Tijdens mijn tienerjaren beleefde de folkmuziek een eerste revival en daar heb ik me met veel plezier door laten meeslepen. Met een aantal vrienden hebben we een folkgroepje opgericht, dat een tijdje later - op het moment dat ik Geert Waegeman leerde kennen - vlot is overgegaan in *Cro Magnon*, de groep die tot vandaag onze lieveling is gebleven en die ons via de alternatieve muziekscène in contact heeft gebracht met uiteenlopende projecten in muziek, dans, theater en improvisatie.' Koen Van Roy houdt niet van hokjes en plakt dus ook op zijn muziek niet graag een vast etiket. 'Wat we met *Cro Magnon* ten gehore brengen, gaat eigenlijk erg breed. We doen heel eigenzinnig ons eigen ding en daarin mixen we zo'n beetje van alles: klassiek, avant-gardistische muziek, jazz...' Commercieel kun je geen van Van

Roys projecten noemen en sportpaleizen zal hij er dan ook niet gauw mee vullen. 'De dingen waar wij mee bezig zijn, vinden veel langzamer hun publiek. Het heeft zijn tijd nodig en je moet er de juiste kanalen voor vinden. Uiteindelijk vind ik dat ook niet erg. Ik heb helemaal geen zin om 90 keer hetzelfde programma te spelen.' Van Roy heeft duidelijk geen boodschap aan routine. 'De meeste mensen met wie ik werk, denken er zo over. We zitten bijna allemaal in een heel aantal verschillende groepen.'

De Pedalurgie - muziek op het water

Bij het wereldmuziekorkest *Olla Vogala* kwam Koen Van Roy via een vervanging terecht. 'Toen de oorspronkelijke saxofonist achteraf terugkwam, besloten we dat er best plaats was voor twee saxen en dus ben ik gewoon gebleven. Met *Olla Vogala* doen we evenmin super-tournees. Twintig optredens per reeks vinden we meer dan voldoende. Daarna frissen we ons programma op tot we klaar zijn voor een volgende ronde.' De lente van volgend jaar wordt dan weer gereserveerd voor een theaterstuk. 'Het Leuvense toneelgezelschap *Braakland/Zhe Building* plant een tournee met Chris Lomme en *Cro Magnon* gaat daarvoor de muziek verzorgen.'

Op dit moment maalt de *Pedalurgie* dag en nacht door Van Roys hoofd. Het is een jongensdroom die vaste vorm krijgt. Op een mooie dag, enkele jaren geleden, zat Van Roy met Pat Van Hemelrijk op de trappen van CC Westrand in Dilbeek te genieten van de zon.

'We hadden het erover dat je toch vaak binnen zit als je eenmaal in het circuit van de culturele centra terecht komt en dus besloten we om eens iets helemaal anders uit te proberen. Het kanaal bleek een plek die ons allebei intrigeerde; een gedroomd decor ook voor een orkest. Op zich is een kanaal een vrij saai gegeven: een grote, rechte geul vol water waar boten op varen.

Maar langs het kanaal vind je een wereld van uitersten terug. In de buurt van Humbeek heb je prachtige stukken natuur, wat verder kom je voorbij oude industrie en smerige fabrieken; je ziet er bedrijfjes in auto-import die zich volgens mij soms op het randje van de legaliteit bewegen. Je komt er ook erg kleurrijke mensen tegen, bijzondere figuren die stuk voor stuk een heel apart levensverhaal hebben. Al die impulsen samen hebben we wat laten bezinken en zo is het project rond de *Pedalurgie* ontstaan.' De *Pedalurgie* is een boot die drijft op een aantal grote binnenbanden en wordt voortbewogen door vier fietsen op het dek. De bedoeling is om met die constructie het kanaal op te gaan en te spelen. 'Het voordeel is dat je als muzikant tegelijk kunt zitten, spelen en de boot doen bewegen. Als we met roeispanten hadden gewerkt, zou de combinatie veel moeizamer zijn geweest', lacht Koen Van Roy. Het project bevat tal van ingrediënten die de komende maanden volledig op elkaar afgestemd zullen worden. Hij somt er enkele op: 'Elvis Peeters schrijft liedjes-

'Ik heb helemaal geen zin om 90 keer hetzelfde programma te spelen'

teksten, ik componeer muziek en bewerk traditionele liederen en Pat filmt een aantal sketches met een hoog Jacques Tati-gehalte. Op een bepaalde manier komen die allemaal samen in een gevarieerde voorstelling die een onvervalste barbecuesfeer zal ademen.' De initiatiefnemers denken daarbij aan een ongedwongen atmosfeer waarbij het publiek gezellig op klapstoeltjes aan de kade gaat zitten om te genieten van al wat zich voor en om hen afspeelt. 'Volgens mij wordt het heel plezant en helemaal anders dan een optreden in een zaal: een soort langzame roadmovie in Camping-Cosmosstijl, maar dan op het water.' De *Pedalurgie* is ondertussen zeewaardig bevonden. 'Tijdens 'Zot van de Zenne' (een manifestatie tijdens de autoloze zondag met muziek, boottochten, theater, sport en spel, rondleidingen, ... in het teken van de Zenne, n.v.d.r.) in Brussel hebben we hem al eens uitgetest. Net op het moment dat we in de buurt van het Kaaitheater aan het keren waren, kwam

de *Vivaldi* aanvaren, zo'n boot waarmee je kanaaltochten kunt maken. Dat was even spannend, maar we zijn er toch allemaal heelhuids afgekomen.' In september kun je de *Pedalurgie* voor het eerst écht aan het werk zien. 'We gaan vijf dagen achter elkaar het water op om de *Pedalurgie* voor te stellen. Vanaf het volgend seizoen plannen we er een volledige tournee mee.'

Een idee moet kunnen rijpen

Er zijn mensen die kicken op ultrakorte deadlines. Ze hebben bakken stress nodig om te kunnen presteren. Bij Koen Van Roy werkt het net omgekeerd. 'Zeker als ik opdrachten krijg, stel ik lange deadlines erg op prijs', zegt hij. 'Ik werk een idee zelden in een keer uit. Er gaat heel wat denk- en piekerwerk aan vooraf. Nu en dan moet ik het ook even kunnen laten rusten. Een project moet soms ook de tijd krijgen om zichzelf te ontwikkelen.' Op een onbewust niveau gaat het rijpingsproces dan gewoon door en op het juiste moment komt het wel weer naar boven borrelen. 'De *Pedalurgie* heeft al bij al een aanloopperiode van twee jaar gehad. En als ik er goed over nadenk, gaat hij eigenlijk terug op een heel oud idee dat nog stamt uit de tijd dat ik in Grimbergen elke dinsdagavond met vrienden afsprak. Vooral tegen het eind van de avond kregen we geregeld enorme opstoten van creativiteit - de meest onuitvoerbare dingen eerst', lacht Van Roy. 'Een van die hersenspinsels was om met een stuk of veertig watertrappers een groot concert te organiseren op het kanaal. Op elke watertrapper zou een muzikant zitten. Dat is er toen nooit van gekomen, maar het is ergens in mijn achterhoofd blijven hangen.' Na een lange periode van gisten en rijpen, is het er nu dus uitgekomen in de vorm van de muziek-

boot. 'Die manier van werken ligt mij het meest. Het kan ook bijna niet anders, omdat ik naast de muziek ook nog een andere job heb.'

Koen Van Roy studeerde voor maatschappelijk assistent maar heeft dat beroep eigenlijk nooit uitgeoefend. 'Via een paar omwegen ben ik een aantal jaar geleden in een baan als opvoeder gerold', legt hij uit. 'Dat werk doe ik heel graag.' Aanvankelijk werkte Van Roy voltijds in een instelling en besteedde hij de weinige uren die daarnaast nog overbleven aan muziek. 'Dat was uiteindelijk niet meer te doen', vertelt hij. 'Daarom ben ik ook overgeschakeld op een contract van 70%. Met die combinatie ben ik tevreden. Muziek blijft tenslotte altijd een beetje zweven. Mijn job als opvoeder biedt het perfecte tegengewicht; ze houdt me met mijn twee voeten op de grond!'

Ines Minten

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Een amusante geschiedenis van duizenden leerlingen en honderden leerkrachten

Dit schooljaar wordt in het Onze-Lieve-Vrouwecollege van Vilvoorde het 125-jarig bestaan van de school gevierd, eigenlijk een jaartje te laat want de school werd opgericht in 1878. Ter gelegenheid van het jubileum werd het boek 'Van den Institut tot het College. 125 jaar Onze-Lieve-Vrouwecollege' uitgegeven waarin uitvoerig wordt ingegaan op de geschiedenis van de school.

'Bij het uitvlooiën van het archief hebben we ontdekt dat de school in 1878 werd opgericht en dat we dus eigenlijk wat te laat zijn met onze viering', bekent Norbert Vissers, 'maar dat zal de pret wel niet drukken.' Norbert Vissers (71), ex-leerling en ex-leerkracht van het Vilvoordse Onze-Lieve-Vrouwecollege, werkte samen met Fernand Van der Vorst en Karel Mannaerts 2,5 jaar lang aan 'Van den Institut tot het College'. 'Het boek vertelt de geschiedenis van de school aan de hand van teksten en zowat 130 foto's. Eigenlijk hadden we eerst aan een brochure gedacht, maar het is uiteindelijk een boek van bijna 350 bladzijden geworden', vertelt Norbert Vissers. 'Oorspronkelijk was het college een lagere school die huisde in een ge-

woon burgerhuis in de Nolet De Brauwerestraat, maar in 1880 was er ook al een 'hogere' Latijnse afdeling. Van 1879 tot 1903 heette het college 'Institut de Bonne Espérance'. In 1903 wordt het college officieel een middelbare school en het krijgt dan de naam 'Ecole Moyenne pour Garçons'. Pas in 1932 werden de lessen voor het eerst in het Nederlands gegeven, maar wel met Franse boeken. Een andere mijlpaal in de geschiedenis van de school is het jaar 1973 toen er voor

'Bij een kusscène in de film hield een pater op het cruciale moment zijn hoed voor de filmprojector'

het eerst meisjes in het Onze-Lieve-Vrouwecollege werden toegelaten, wat de gemoederen flink verhitte!', aldus Norbert Vissers.

Schat in ingebouwde kast

In het boek vertellen de auteurs over de geschiedenis van de schoolgebouwen, de vele naamsveranderingen, de verschillen in lesgeven tussen vroeger en nu en de gewoontes op het college. De bronnen die gebruikt werden voor het boek zijn erg divers. 'Letterlijk een schat aan informatie troffen we aan in de oude lijsten met prijsuitreikingen

van de school die opgeborgen waren in een doos in een ingebouwde kast van een oud klaslokaal', vertelt Norbert Vissers. 'Een andere belangrijke bron was de vroegere schoolkrant 'Contact'. Daarin schreven leerlingen vaak over politieke of maatschappelijke thema's of gewoon over dingen die ze maakten op school. Door die getuigenissen krijg je een erg duidelijk beeld van de tijdsgeest en van hoe alles evolueert. De eerste jaren na de oprichting telde de school 37 leerlingen, nu zijn het er meer dan 400. Het leven op het college is de voorbije 125 jaar natuurlijk erg veranderd. Duizenden leerlingen en honderden leerkrachten, opvoeders en directies hebben in al die jaren de geschiedenis van het Onze-Lieve-Vrouwecollege van Vilvoorde mee geschreven.'

Bidden tegen bommen

'We hebben ook heel wat anekdotes in het boek verwerkt', stipt Norbert Vissers aan. 'Zo moesten de leerlingen tijdens de oorlogsjaren af en toe hun toevlucht zoeken in de schuilkelder. Meestal werden dan avonturenverhalen voorgelezen, maar bij een van de leerkrachten die 'den baas' werd genoemd, moesten de leerlingen bidden om niet gebombardeerd te worden. De schoolgaande jeugd van nu zal sommige oude gebruiken in het college waarschijnlijk erg bizar vinden. Zo moesten de leerlingen vroeger iedere morgen naar de mis. Naar de bioscoop of de kermis gaan mocht niet. De kans was groot dat je van school werd gestuurd als je betrapt werd. Als er al eens een film werd vertoond binnen de schoolmuren, waren de priesters bij de pincken. Bij een kusscène in de film hield een pater op het cruciale moment dat de lippen elkaar raakten zijn hoed voor de filmprojector.'

Tina Deneyer

Meer info over het boek 'Van den Institut tot het College. 125 jaar Onze-Lieve-Vrouwecollege Vilvoorde', kunt u terecht op het telefoonnummer 02-257 10 40 of via e-mail info@olvcollegevilvoorde.be

In 1973 werden voor het eerst meisjes toegelaten in het Onze-Lieve-Vrouwecollege

VAN 4/5 TOT 4/6

RANDUIT

A G E N D A

Al 60 jaar hoog en droog in Merchtem

Er was eens... een beek in het Merchtemse gehucht Langevelde die bijna jaarlijks buiten haar oevers trad, waardoor de bewoners van dit drassige gebied afgesloten werden van de buitenwereld. Voor hen was er maar één manier om het dorp van Merchtem te bereiken: op stelten. Precies 60 jaar geleden, in 1945, werden de Koninklijke Steltenlopers Merchtem Stichting Langevelde opgericht ter gelegenheid van een plaatselijke stoet, en na al die jaren is deze folkloregroep tot ver buiten onze landsgrenzen bekend door hun optredens in Japan, de Verenigde Staten, Zuid-Korea, Hong-Kong, ... De komende maanden worden ze nog verwacht op de wereldtentoonstelling in Japan en in China, maar in afwachting daarvan staat Merchtem op zaterdag 21 mei in het teken van 60 jaar steltenlopers. Vanaf 15.00 u trekt een internationale praalstoet door het centrum waaraan steltenlopers uit een 15-tal landen deelnemen en

De Koninklijke Merchtemse Steltenlopers

vanaf 17.00 u staan shows van de buitenlandse steltenlopers, een big bandconcert, een optreden van Zakdoek en een fuif op het programma.

60 jaar Koninklijke Steltenlopers Merchtem Stichting Langevelde Merchtem, centrum
Zaterdag 21 mei vanaf 15.00
www.steltenlopersmerchtem.be

Geloven in een betere wereld

In de verhalen over koning Arthur en de ridders van de Ronde Tafel worden aan de graal wonderbaarlijke eigenschappen toegedicht. Maar die magische graal, die volgens Chrétien de Troyes het bloed van de gekruisigde zou bevatten, blijkt in de 21ste eeuw onvindbaar. Muziektheater Transparant, De Queeste en Laika gaan daarom te rade bij vredelievende andersglobalisten. Het podiumexperiment bestaat uit twee delen. 's Namiddags filosoferen tien kinderen onder leiding van Jo Roets en Wouter Van Looy over de belangrijkste legendarische figuren. Zo brengen ze Parsifal, Merlijn, Lanseloet en een hele vorstelijke hofhouding opnieuw tot leven. In hetzelfde decor wordt 's avonds een geactualiseerde versie van het Arthur verhaal gespeeld. De graalzoekers moeten optornen tegen oorlogszuchtige presidenten, onverdraagzame fundamentalisten, meedogenloze terroristen en materialistische consumenten. Ondanks tal van hindernis-

Arthur / De Queeste

sen en tegenslagen blijven ze geloven in een betere wereld. Jan Van Outryve heeft de muzikale leiding. Ballades uit de Keltische traditie worden opgefrist en aangevuld met hedendaagse composities.

'Arthur / De Queeste' door Laika, Muziektheater Transparant & De Queeste
Dilbeek, CC Westrand, Kamerijklaan
Zaterdag 14 mei, eerste deel om 15.00, tweede deel om 20.30
📞 02-466 20 30 en www.westrand.be

Expo Rippetip

Lieveheersbeestjes op zoek naar verdwenen prinses

Geen brommende meikevers, maar schattige lieveheersbeestjes stelen de show in Expo Rippetip, een levendig kijk- en doeproject met 133 houten lieveheersbeestjes, opgeborgen in evenveel grote pluchen lieveheersbeesten. Vooral kleine kinderen zullen van deze interactieve familievoorstelling van De Kunstbank genieten, want de jonge toeschouwers kunnen zich als zo'n beestje uitdossen. Zij krijgen een kleurrijke, gespikkelde jas met kap en voelsprietjes aangemeten. In die grappige outfit gaan ze op zoek naar de verdwenen prinses Rippetip. Heeft zij zich verborgen? Of is zij ontvoerd? Alleen wie goed rondkijkt en de tips opvolgt, kan de raadsels oplossen.

'Expo Rippetip' door De Kunstbank
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, Bolwerkstraat 17
Zaterdag 28 mei om 11.00 voor 3 en 4-jarigen, om 14.00 voor 5 en 6-jarigen
📞 02-255 46 90 en www.applaus.be

PODIUM KUNSTEN

THEATER

WOENSDAG 4 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Dikke mannen in rokjes

door Theater Zuidpool

● 20.15

VRIJDAG 6 MEI

HOEILAART

Felix Sohiecentrum 02-657 23 09
Gemeenteplein 1 (Paul Vanloo)

Kinderen van een mindere

God door Mark Medoff

organisatie: VTB - DF - KAV

● 20.00

6, 7 EN 8 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

De Tovenaar van Oz

door Theater VJT

● 20.00, op 7/5 om 15.00 en 20.00

DONDERDAG 12 MEI

GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Antonius en Cleopatra

door Het Toneelhuis

● 20.15

Antonius en Cleopatra (12/5 in Grimbergen)

FOTO: PHILIPPE DEPREZ

DONDERDAG 2 JUNI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

De bal is rond door 't Arsenaal

● 20.00

FAMILIEVOORSTELLING

ZONDAG 15 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Woody door Jan De Smet & Arne Van

Dongen - vanaf 5 jaar

● 15.00

HUMOR

VRIJDAG 3 JUNI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Comedy All Stars met Raf Coppens,

Nigel Williams, Bert Kruisnans en gast

● 20.30

LITERAIR

DONDERDAG 26 MEI

VILVOORDE

Openbare bibliotheek 02-255 46 90
Grote Markt 9 (CC Het Bolwerk)

Marc Reynebeau

● 20.00

MUZIEK

DINSDAG 3 MEI

GRIMBERGEN

Fenixx 02-263 03 43
Abdijstraat 20 (CC Strombeek)

Frederik Sioen

● 20.30

WOENSDAG 4 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Karin Bruers (stand-up comedy)

Slagen & Verwonderingen

door De Beenhouwerij

Afterparty met DJ Charles Dibby

en trompettisten The Horny Coppers

● 20.00, afterparty ook apart

toegankelijk vanaf 22.00

WOENSDAG 11 MEI

GRIMBERGEN

GC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Off the record

door Podium Modern

● 20.15

DONDERDAG 19 MEI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Eeuwige jeugd

door Boudevijn De Groot

● 20.30

DONDERDAG 2 JUNI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

dOnderkurEn:

De(c)reten

● 20.30

KLASSIEK

ZONDAG 1 MEI

WEMMEL

GC De Zandloper 02-460 73 24
Kaasmarkt 75

Randacademie: aperitiefconcert

met pianoduo Katleen Sedeyn en Hans

François

● 11.00

5, 8, 15, 22 EN 29 MEI

GRIMBERGEN

Basiliek Sint-Servaas 02-260 12 97
(Gemeentewinkel)

Recital

door beiaardier Rien Aarssen

● 16.30-17.30, op 15/5 van

13.00-14.00

ZATERDAG 14 MEI

MEISE

De Muze van Meise 02-268 61 74
Brusselsesteenweg 69

Pierre-Alain Volondat

● 20.00

ZONDAG 22 MEI

GRIMBERGEN

Abdijkerk 02-263 03 43
(CC Strombeek)

Kantata!

(vocaal en instrumentaal

solistenensemble)

● 12.15

Woody (15/5 in Vilvoorde)

DONDERDAG 26 MEI

WEZEMBEEK-OPPEM

St. Pieterskerk 02-731 43 31
(GC De Kam)

Het Stadskoor van Klagenfurt

(internationale liederen en liederen uit de provincie Karinthië)

● 20.30

VRIJDAG 27 MEI

GRIMBERGEN

Abdijkerk 02-263 03 43
(CC Strombeek)

Vierde muzieknacht van Grimbergen

● 19.30

ZATERDAG 4 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Lenteconcert

door Koninklijke Harmonie St. Martinus

● 20.00

Slagen en Verwonderingen (4/5 in Wemmel)

Quentin Dujardin (26/5 in Beersel)

JAZZ

DONDERDAG 26 MEI**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

Quentin Dujardin

● 20.30

DONDERDAG 26 MEI**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Bones

● 20.15

FILM

WOENSDAG 4 MEI**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

The Aviator

● 20.30

DINSDAG 10 MEI**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

The Edukators

● 20.30

DINSDAG 10 MEI**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Vera Drake

● 20.30

WOENSDAG 11 MEI**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Hitch

● 20.30

DONDERDAG 12 MEI**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Les Choristes

● 20.30

DONDERDAG 12 MEI**WEZEMBEEK-OPPEM**

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

De Indringer

● 20.00

DINSDAG 17 MEI**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Mar Adentro

● 20.30

DINSDAG 17 MEI**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Hotel Rwanda

● 20.30

WOENSDAG 18 MEI**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

Ray

● 20.30

DINSDAG 24 MEI**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

Ring 2

● 20.30

DINSDAG 24 MEI**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

Maria Full of Grace

● 20.30

WOENSDAG 25 MEI**OVERIJSE**

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhofplein 11

De Indringer

● 20.30

DINSDAG 31 MEI**DILBEEK**

CC Westrand 02-466 20 30
Kamerijklaan

De Indringer

● 20.30

DINSDAG 31 MEI**GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein

The Woodsman

● 20.30

TENTOONSTELLING

VAN 1 TOT 31 MEI**GAASBEEK**

Kasteel van Gaasbeek 02-531 01 30
Kasteelstraat 40

'Andersen in Gaasbeek',

documentaire expo over het leven en werk van Hans Christian Andersen

● alle dagen behalve maandag van 10.00 tot 18.00

VAN 1 TOT 31 MEI**WEZEMBEEK-OPPEM**

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Kam Kiest voor Kunst:**Jef Couck**

(schilderkunst)

● doorlopend

VAN 1 MEI TOT 31 OKT**TERVUREN**

Hof van Melijn 02-769 20 81
Melijndeef 6 (Toerisme Tervuren)

'Het paard in de Tervurense geschiedenis'

● za en zo van 14.00 tot 17.00

1, 2, 5, 7, 8 MEI**VLEZENBEEK**

't Huizeke van Toen 02-532 24 27
Postweg 231

Tentoonstelling

'Bedevaartvaantjes'

● 11.00-19.00

VAN 2 TOT 20 MEI**WEMMEL**

Gemeentelijke Openbare Bibliotheek
J. De Ridderlaan 49 02-462 06 90

'Zoveel Brabanders, zoveel verhalen'

● doorlopend

VAN 2 TOT 20 MEI**ZAVENTEM**

Gemeentelijke Openbare Bibliotheek
W. Lambertstraat 1A 02-720 66 48

'Zoveel Brabanders, zoveel verhalen'

● doorlopend

VAN 4 TOT 31 MEI**BEERSEL**

CC de Meent 02-359 16 00
Gemeenveldstraat 34

'Meesterlijk',

de docenten van de Laatbloeiersacademie

● doorlopend

Fade out (4 tot 16/5 in Tervuren)

NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN NIET TE MISSEN

KLASSIEKE MUZIEK

Bloemendag in Beersel

De tweede zondag van mei is in Beersel uitgeroepen tot Bloemendag, ter gelegenheid waarvan de bewoners worden uitgenodigd hun huisgevels te versieren. De dag wordt verder opgefleurd met een hele reeks activiteiten. 'Beersel bloeit' begint al in de vroege ochtend. Tijdens de dauwtrip, die om zeven uur van start gaat, maken gidsen de wandelaars attent op bekende en minder bekende voorjaarsbloemen. Na de tocht worden de deelnemende natuurliefhebbers vergast op een deugddoend ontbijtbuffet. Terwijl verschillende muziekverenigingen in de kiosk hun beste beentje voorzetten, wordt een immens bloementapijt aangelegd. Beerselse kunstenaars stellen onder tussen werken tentoon waarin ze zich hebben laten inspireren door bloemen. 's Namiddags kunnen de kinderen terecht in een 'bloemen-dorp' en is er gelegenheid om te dansen. Rond 16.00 u paraderen mannequins op een gelegenheidsmodeshow, waarna het bloementapijt officieel wordt ingehuldigd. Wie wil kan familieleden, vrienden of kennissen figuurlijk in de bloemetjes zetten door een originele boodschap op een videoscherm te laten verschijnen.

'Beersel Bloeit'
Beersel, CC de Meent,
Gemeenveldstraat 34
Zondag 8 mei vanaf 7.00
 ☎ 02-359 16 00 en www.applaus.be

Bach op zijn best

Johann Sebastian Bach (1685-1750) componeerde fuga's in alle toonaarden, waarbij hij nauwlettend waakte over het evenwicht tussen gevoel en verstand. Ewald Demeyere vervolmaakte zich aan het Antwerpse Conservatorium de techniek van de fuga. De klavecijnist uit Oostkamp, die vijf jaar geleden werd gelauwerd door Jeugd en Muziek Vlaanderen, studeerde bij befaamde meesters als Jos van Immerseel en Gustav Leonhardt. Nadien werd hij zelf leraar harmonie, contrapunt en fuga. Hij maakt deel uit van de orkesten La Petite Bande en Il Fondamento die gespecialiseerd zijn in barokmuziek. Vorig jaar verzorgde hij een succesvolle serie middagconcerten op het befaamde Musica Antiqua festival in Brugge. Tijdens het kerkconcert in Tervuren beperkt hij zich

Ewald Demeyere

niet tot de late fuga's van Bach, maar speelt hij ook werk dat de componist schreef voor hij zich in Leipzig vestigde.

'Die Kunst der Fuge'
door Ewald Demeyere
Vossem (Tervuren), Sint-Pauluskerk,
Dorpsplein
Vrijdag 13 mei om 20.30
 ☎ 02-769 20 92 ([Gemeenschapscentrum Tervuren](http://GemeenschapscentrumTervuren.be)) en www.applaus.be

MUZIKAAL ENTERTAINMENT **Stemacrobaten imiteren muziekinstrumenten**

In 'Off the Record' bedienen Manou Kersting (ex-Wacko), Stijn Cole, David Dermez en Jeroen Van Dyck zich alleen van hun stem, en dat is des te merkwaardiger omdat de vier excentriekelingen van Podium Modern in deze voorstelling muziekinstrumenten imiteren. Maar ook zonder drumstel, blazers of gitaren zorgt dit kwartet voor een beukend concert. Ze noemen hun ensemble een 'Harmonische Beatbox Band'. Hun show begint waar de andere 'a capella' groepen eindigen. De absurdistische songs persifleren verschillende muziekgenres, maar of die nu als house, hardrock, reggae, mambo, jazz of rap klinken, maakt voor de toehoorder weinig uit. Podium Modern garandeert meer dan twee uur muzikaal entertainment.

'Off the record' door **Podium Modern**
Grimbergen, CC Strombeek, Gemeenteplein
Woensdag 11 mei om 20.15
 ☎ 02-263 03 43 en www.ccstrombeek.be

POP & ROCK

Jong talent en hun peetvaders

Jonge muziekgroepen die een Nederlandstalig repertoire uitbouwen en in de halve finale van de Nekkawedstrijd zijn geraakt, kunnen door een professionele jury worden geselecteerd voor 'De kleine avonden'. Ze krijgen van de Stichting Vlaamse Creatie een coach toegewezen, die met hen een volwaardig programma realiseert dat ongeveer een half uur duurt. De presentatie gebeurt door Johan Verminnen, die ook de peter is van dit initiatief. Per avond komen drie ensembles aan bod. Wigbert trok op met Arcanum, dat zich heeft gespecialiseerd in subtiele luisterpop. Pieter Embrechts ontfermde zich over Dubio. Deze beloftevolle formatie staat nog in haar kinderschoenen, maar verraste het muziekminnend publiek toch al met oerdegelijke sfeersongs. Wim De Wulf repeteerde met Fliet Zorro bij. Deze hardrockgroep brengt stevige disco die wordt afgewisseld met zoete 'new age'.

'De kleine avonden' met Arcanum,
Lenny & De Wespen en Fliet Zorro
Meise, De Muze van Meise,
Brusselsesteenweg 69
Vrijdag 13 mei om 20.30
 ☎ 02-268 61 74 en www.applaus.be

FIGURENTHEATERFESTIVAL **Bewogen Figuren**

Voor de derde maal op rij organiseren CC de Ploter uit Ternat, GC De Boesdaalhoeve uit Sint-Genesius-Rode en GC De Kam uit Wezembeek-Oppem samen 'Bewogen Figuren'. 'Met dit figurentheaterfestival nodigen we zowel kinderen als volwassenen uit om kennis te maken met een van de meest visuele en poëtische vormen van theater', vertelt centrumverantwoordelijke Marc Snoeck van GC De Kam. 'De voorstellingen vinden niet alleen plaats in de centra zelf, maar ook op ongewone locaties. Door de steun van de provincie Vlaams-Brabant zijn we er elk jaar in geslaagd internationaal gerenommeerde gezelschappen in huis te halen. Dit keer focussen we op Nederland. Niet minder dan vier Nederlandse gezelschappen sieren de affiche.' Daarnaast zijn ook gezelschappen uit Vlaanderen (Froe Froe, Het Firmament) en Wallonië (Theatre des 4 mains) te zien op 'Bewogen Figuren'.

NIET TE M

Programma
Bewogen Figuren:

Ternat, CC De Ploter, Kerkstraat 4
Voorstellingen op vrij 27 mei om 19.30, za 28 mei om 17.00 en zo 29 mei om 15.00

Poppen en figuren in de etalages en in Ternatse straten, interactieve tentoonstelling in CC de Ploter vanaf vrij 27 mei om 10.00

Bewogen Figuren

Bewogen Figurenroute langs 3 opeenvolgende voorstellingen op verschillende locaties op wandelafstand van elkaar op za 28 mei om 19.30

☎ 02-582 44 33,
www.applaus.be
Sint-Genesius-Rode, GC De Boesdaalhoeve, Hoestraat 67
Bewogen Figurenroute op zo 29 mei om 15.00

☎ 02-381 14 51,
www.deboesdaalhoeve.be
Wezembeek-Oppem, GC De Kam, Beekstraat 172
Voorstelling op woe 25 mei om 15.00

Bewogen Figurenroute op vrij 27 mei om 19.30
☎ 02-731 43 31,
www.dekam.be

Ludo Dosogne

VAN 4 TOT 16 MEI

TERVUREN

Art Gallery Charlotte Van Lorreinen
Nieuwstraat 16 02-306 35 73

'Fade out', portretten van bewoners van het rusthuis Onze-Lieve-Vrouw in Wezembeek-Oppem, gemaakt door leerlingen van het Heilig Hartcollege in Tervuren
● vrij, za en zo van **14.00-19.00**

5, 6, 7 EN 8 MEI

TERVUREN

Hof van Tetrinië 02-769 20 81
Jezus Eiklaan 74b (Toerisme Tervuren)

Dubbeltentoonstelling:
'CASTOR/MAGAI in Flavirama' rond Jan van Ruusbroec en de Augustijnen in het Zoniënwood, in het kader van 'Artiestentoe' ● **10.00-18.00**

VAN 6 TOT 22 MEI

MEISE

't Moment van Meise 02-272 00 28
Brusselsesteenweg 40

Kunstkring Meise
● doorlopend

7, 8 EN 11 MEI

MEISE

't Verloren Uurke 0476-87 70 03
Brusselsesteenweg 73 (Monika Macken)
Lentesalon

'Tussen twee werelden'

● vernissage op 3/5 om **20.00**,
7/5 en 8/5 van **10.00-18.00**,
11/5 van **14.00-17.00**, dévernissage op 14/4 om **11.00** met uitreiking van de Daler-Rowney prijs en de Publieksprijs

VAN 13 MEI TOT 7 JUNI

GRIMBERGEN

Volkssterrenwacht MIRA 02-263 03 43
Abdijstraat 22 (CC Strombeek)

'De anatoom van het heelaal', Willy Van Loock

● doorlopend, vernissage op 14/5 om **20.00**

CASTOR (5, 6, 7 en 8/5 in Tervuren)

Furament 2005

Overzicht van de tentoonstellingen tijdens de vijfde editie van deze kunsttriënnale:

- In het Hof van Melijn: Internationale tentoonstelling van 19de eeuwse schilderijen met het paard als onderwerp, van 30 april t.e.m. 26 juni
- In het museum Het Schaakbord: Confrontatie van werken uit de 19de eeuw met werken van hedendaagse kunstenaars, van 28 mei t.e.m. 26 juni
- In het Lindenhof: Internationaal beeldenpark, van 7 mei t.e.m. 26 juni
- In Papeblok worden de geselecteerde werken voor de Prijs van de Gemeente tentoongesteld, van 5 tot en met 8 mei. Uitreiking van de prijs op 7 mei
- En nog in Papeblok: Hedendaagse schilderijen uit Europese kunstdorpen, van 10 t.e.m. 26 juni

Verder staan er een aantal omkaderende activiteiten op het programma:

- De Artiestentoe van 5 t.e.m. 8 mei waarbij een aantal ateliers open staan voor het publiek
- In Papeblok presenteren jonge Tervuurse kunstenaars tussen 17 en 25 mei een selectie uit hun werk
- In de Spaanse Zaal van de kazerne Panquin heeft op zaterdag 21 mei de traditionele kunstveiling van De Eglantier plaats
- In Nettenberg loopt van 5 juni t.e.m. 26 juni de tentoonstelling 'Mens, mythen en kosmos' met werk van Edmond Dubrunfaut, Irène Philips en Jean Pierre Van den waeyenberg
- In Papeblok stelt 'Quatro' (cursisten van Papeblok) werk tentoon van 13 t.e.m. 16 mei
- De wedstrijd 'Zoek de fout'

U vindt het programma tijdens Furament eveneens op www.furament.be. U kunt ook terecht op het secretariaat (tel. 02-305 03 84) of u kunt e-mailen naar info@furament.be

Monika Bendner, te zien tijdens 'Hedendaagse schilderijen uit Europese kunstdorpen' in Papeblok

'Pegasos', Irène Philips, te zien tijdens 'Mens, mythen en kosmos' in Nettenberg

Kunstenaarsroute zet Grimbergse kunstenaars in het zonnetje

Het Grimbergse gemeentebestuur organiseert dit jaar voor het eerst een kunstenaarsroute. Op zaterdag 21 en zondag 22 mei kunnen talrijke ateliers van plaatselijke kunstenaars worden bezocht. Er zijn ook exposities in de Liermolen, de Tommenmolen en de 's Gravemolen. Het psychiatrisch ziekenhuis Sint-Alexius, het rusthuis den Bogaert, de serviceflats Ten Borre en de gehandicaptenresidentie Eigen Thuis stellen eveneens een of meerdere ruimtes ter beschikking. Het traject loopt langs meer dan vijftig locaties verspreid over de vier deelgemeenten. Er is een routebeschrijving beschikbaar waarmee het parcours naar keuze te voet, per fiets of met de wagen kan worden afgelegd. In een begeleidende brochure zijn de 'curricula vitae' van alle deelnemende artiesten opgenomen.

gen in het gemeentehuis, bleken de mogelijkheden te beperkt. De nieuwe kunstenaarsroute moet daar verandering in brengen. Fotograaf Bart Wouters bezocht de artiesten in hun werkomgeving. Als smaakmaker wordt in de raadzaal van het gemeentehuis het weekend voor de kunstenaarsroute van alle deelnemers een atelierfoto en een representatief werk tentoongesteld. Voor velen is het de eerste en misschien ook wel de enige keer dat ze aan een echte tentoonstelling kunnen deelnemen. Ook tijdens het daaropvolgende weekend blijft deze expositie toegankelijk.

Iedereen welkom

De initiatiefnemers hebben geen selectiecriteria gehanteerd. 'Elke inwoner van Grimbergen kon zich in principe inschrijven', licht Patrick Vertongen toe. 'Naast schilderijen, tekeningen, foto's en sculpturen komen vooral de ambachtelijke en de decoratieve kunstvormen aan bod. Zo zijn er onder de deelnemers mensen die trots zijn op hun versierde eierschalen, excentrieke hoeden, fijnmazig kantwerk, glimmend porselein, geweven wandtapijten of raadselachtige kalligrafieën. Voor de overgrote meerderheid is kunst een hobby.' Enkele ateliers zullen na de kunstenaarsroute nog een tijdje open blijven, en de tentoonstelling van Grimbergse kunstenaars in CC Strombeek loopt tot 8 juni. **Ludo Dosogne**

Tentoonstelling met foto's van Bart Wouters en werken van de kunstenaars: Grimbergen, Raadzaal gemeentehuis, Prinzenstraat 3
 14 en 15 mei van 10.00 tot 18.00, 16 mei van 14.00 tot 17.00
 21 en 22 mei van 10.00 tot 18.00

Kunstenaarsroute per fiets, te voet of met de wagen: Doorheen de vier deelgemeenten van Grimbergen 21 en 22 mei
 De brochure waarin ook enkele routes worden uitgestippeld is tijdens de weekends van 14, 15 en 16 mei en 21 en 22 mei te verkrijgen tijdens de tentoonstelling in het gemeentehuis

Tentoonstelling met werk van Grimbergse kunstenaars: Grimbergen, CC Strombeek, Gemeenteplein Van 21 mei tot 8 juni. Doorlopend
 ☎ 02-263 03 43

Voor alle info over de kunstenaarsroute: tel. 02-260 12 92

FOTO: RITA DANEELS

Eerste en misschien enige tentoonstelling 'Grimbergen telt onnoemelijk veel amateurkunstenaars', vertelt cultuurschepen Patrick Vertongen. 'We willen hen hiermee de kans bieden hun creaties voor te stellen aan het publiek. Daar hebben ze de voorbije jaren zelf op aangedrongen. Bij initiatieven die we in het verleden hebben genomen, zoals tentoonstellin-

VAN 13 TOT 22 MEI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhofplein 11
 Fototentoonstelling
'Erfgoed in beeld'
 ● doorlopend

14, 15 EN 16 MEI

SINT-PIETERS-LEEUEW

GCC Kasteel Coloma 02-371 22 62
 J. Depauwstraat 25
 Tentoonstelling
Kunstgroep Amaryllis
 ● 11.00 - 18.00

TOT 16 MEI

MEISE

Nationale Plantentuin 02-260 09 70
 Domein van Bouchout
'De Plantentuin doorheen de seizoenen', schilderwerken van Alberte Mannaert
 ● alle dagen vanaf 9.30

VAN 28 MEI TOT 3 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
 Begijnhofplein 11
Artotheek: tentoonstelling en verhuur van werken van kunstenaars uit de Druivenstreek
 ● doorlopend

TOT 9 OKT

TERVUREN

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
 Leuvensesteenweg 13 02-769 52 11
'Het geheugen van Congo, de koloniale tijd'
 ● van di tot vrij van 10.00 tot 17.00, za en zo van 10.00 tot 18.00

WOENSDAG 11 MEI

STERREBEEK

Parochiecentrum 02-759 79 44
 Kerkdries
 Praatcafé
'Wat is dementie?'
 organisatie: Rustoord Zaventem, Wezembeek-Oppem en Tervuren
 ● 19.45

**ZATERDAG 14 MEI
GRIMBERGEN**

Volkssterrenwacht MIRA
Abdijstraat 22 02-269 12 80
**'Van rode reus tot plane-
taire nevel'** door Pieter Deroo
● 15.00

**WOENSDAG 18 MEI
OVERIJSE**

Ter Ijse 016-23 51 61
(KVG Vlaams-Brabant en Brussel)
Stationsstraat 6

Infoavond **'Onzichtbare handi-
caps: Ik zie, ik zie, wat jij
niet ziet, ...'** met getuigenissen en
dr. Hilde Sijmons, psychiater
organisatie: KVG Vlaams-Brabant en
Gezin en Handicap
● 19.30

**VRIJDAG 20 MEI
SINT-PIETERS-LEEUEW**

G.C.C. Kasteel Coloma 02-377 23 91
J. Depauwstraat 25 (Brigitte Vandamme)
'Toepassen en behandelen

van vaste planten'
door Wim Willemsem
organisatie: VVPV regio Pajottenland
● 20.00

**WOENSDAG 25 MEI
ZELLIK**

Mankement 03-216 29 90
Noorderlaan 4 (Gezin en Handicap)
Infoavond
'Schoolvoorbeelden':
welke mogelijkheden zijn er voor
kinderen met een handicap binnen

het onderwijsveld?
(vooraf inschrijven)
● 19.30

**VRIJDAG 27 MEI
GRIMBERGEN**

Volkssterrenwacht MIRA
Abdijstraat 22 02-269 12 80
Astroclub met Frank Deboosere:
'Vakanties in weer en wind'
● 19.30 stipt

Belgische designers waren altijd al vindingrijke trendsetters

Henry van de Velde, Kandelaar, 1898-1899, verzilverd brons,
Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, Brussel

Willy Van der Meeren, Barkruk, ca. 1955, staal
en skai, Galerie Michael Marcy, Antwerpen

FOTO'S: KONINKLIJKE MUSEA VOOR KUNST EN GESCHIEDENIS

Ter gelegenheid van de 175ste verjaardag van België belichten de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis de belangrijkste stromingen in de sierkunst tussen 1830 en 1958. De meeste Belgische ontwerpers gelden op dat vlak niet voor niets als vindingrijke trendsetters.

De samenstellers van deze grootschalige expositie selecteerden van de opeenvolgende stijlen representatieve voorwerpen, die zowel afkomstig zijn uit de eigen verzameling als uit openbare en particuliere collecties. De art nouveau en de art déco worden voorafgegaan door de neogotiek, de Vlaamse neorenaissance en de eclectische stijl. Een apart luik is gewijd aan de modernisten en de naoorlogse ontwerpers. In totaal werden 450 stukken geselecteerd die het werk van boegbeelden als Henry van de Velde, Philippe Wolfers en Victor Horta in een ruimer perspectief plaatsen.

Topstukken uit alle periodes

'Deze retrospectieve is een primeur', benadrukt tentoonstellingscommissaris Claire Leblanc. 'Nooit eerder werden zoveel topstukken uit al deze periodes samengebracht. Meubels zijn het ruimst vertegen-

woordigd. Sierlijke buffetkasten, tafels en fauteuils waren altijd heel erg gewild en dat niet alleen door de rijke burgerij. Maar ook andere zaken, zoals juwelen, keramiek, huisraad en zelfs behangpapier komen ruimschoots aan bod. Er is bijvoorbeeld een uitzonderlijk mooie abstracte klok van Marcel-Louis Bagniet te zien en een prachtige veelarmige verzilverde kandelaar van Henry van de Velde. Om het toenemend comfort in de jaren vijftig te illustreren is een complete Cubex-keuken nagebouwd. Het tijdperk na Expo'58 is niet vertegenwoordigd omdat het voor dit panoramisch overzicht onvoldoende bestudeerd werd. De gebruikelijke educatieve panelen werden opzettelijk uit deze tentoonstelling geweerd. 'We willen niet dat de bezoeker van de zorgvuldig gekozen designvoorwerpen wordt afgeleid. Het parcours moet attractief blijven voor de zintuigen en is niet opgevat als een pedagogische denkoefening. Uitvoerige uitleg en achtergrondinformatie zijn te vinden in de catalogus', licht Claire Leblanc toe.

Belgische designers boven

Dat België ondanks zijn beperkte oppervlakte zoveel talentrijke designers telt, schrijft ze toe aan verschillende factoren. 'We willen in alle artistieke domeinen opvallen, en door ons te onderscheiden van anderen kunnen we concurreren met grotere bureaus. Zonder overdrijving mag gesteld worden dat onze designers - zowel nu als in het verleden - niet zelden met kop en schouders uitsteken boven hun buitenlandse collega's. Mensen als Victor Horta, Paul Hankar en Gustave Serrurier-Bovy hebben bovendien bijgedragen tot de democratisering van de decoratieve kunst.'

Ludo Dosogne

'Art nouveau & design, 1830-1958'

Brussel, Jubelparkmuseum, Jubelpark 10

Van 25 mei tot 31 december. Van dinsdag tot vrijdag van 9.30 tot 17.00, zaterdag, zon- en feestdagen van 10.00 tot 17.00
In het Blindenmuseum loopt nog tot 29 mei een 'tasttentoonstelling' over art nouveau en art déco

● 02-741 72 11 en www.kmkg-mrah.be

TIENDE KUNSTENFESTIVALDESARTS

Opstapje naar een meer verdraagbare samenleving

Het Kunsten-FESTIVALdes-Arts verzoent culturen, doorprijkt clichés en ruimt vooroordelen op. Hoewel nieuwe podiumproducties ge-

FOTO: SIMON SIEGMANN

Agora

woontegetrouw het programma domineren, zijn er ook experimentele films en kunstinstallaties. In de Beursschouwburg lichten de artiesten 's avonds laat tijdens een talkshow hun creaties toe. Het festival, dat dit jaar voor de tiende keer wordt georganiseerd, staat in het teken van de tijd. Van de 36 projecten uit 16 verschillende landen gaat bijna de helft in wereldpremière.

'Het festival wil vooral een ontmoetingsplek zijn', benadrukt directrice Frie Leysen. 'Dat sommigen ons aanbod elitair vinden, stoort ons allerminst. Het betekent dat we nog iets kunnen leren van de kunstenaars omdat zij over bijzondere talenten beschikken. Zij wekken nog verwondering op en durven onze zekerheden of onze zelfgenoeg-

zaamheid in vraag stellen. We worden aangespoord om genuanceerd in plaats van simplistisch of consumptiegericht te denken. Door ons bij anderen te herbronnen, komen we een stapje dichterbij een verdraagzame samenleving, en daar kan een kosmopolitische stad als Brussel, die toch een voorbeeldfunctie vervult, alleen maar wel bij varen.'

Spraakmakend in Avignon

Het festival start dit jaar met een cyclus barokopera's van de Venetiaanse

FOTO: MIRIAM DEVRENDT

Frie Leysen

librettoschrijver Busenello. Deze Venetiaanse auteur werkte samen met toondichters zoals Claudio Monteverdi en Francesco Cavalli, die in tegenstelling tot de polyfonisten de teksten even belangrijk vonden als de melodie. De Argentijnse regisseuse Beatriz Catani en Muziektheater Transparant belichten in 'Gli Amori d'Apollo e di Dafne' de

FOTO: J.A. CARRERA

La Historia de Ronald

onmogelijke liefde van de nimf Dafne en de Griekse god Apollo. Voor het eerst zijn ook optredens voorzien in twee parken. Choreograaf Pierre Droulers, componist George Van Dam en schrijver Jean-Michel Espitalier palmen met conceptontwikkelaar Simon Siegmann het Warandepark tegenover het parlamentsgebouw in. Danser Jean Luc Ducourt voert, ongeacht de weersomstandigheden, in het Maximiliaanpark aan de Antwerpse Steenweg om half elf 's avonds een beklemmende solo uit.

In 'La Historia de Ronald' van de Spaanse theatermaker Rodrigo Garcia verandert het speelveld in een voedselbad. Deze provocerende voorstelling, die niet alleen op een grimmige manier de 'fast food' cultuur bekritiseert maar ook de Amerikaanse interventie in Afghanistan, was de spraakmakendste productie op het vorige festival van Avignon.

Daarnaast biedt het festival ook plaats aan kunstenaars uit onder andere Thailand, India en China.

Ludo Dosogne

'KunstenFESTIVALdesArts'

Brussel, diverse locaties in de stad

Van 6 tot 28 mei

Festivalcentrum en ticketverkoop: Beursschouwburg, A. Ortsstraat 20-28, 1000 Brussel

070-222 199 en www.kunstenfestivaldesarts.be

CURSUSSEN

IEDERE WOENSDAG EN VRIJDAG

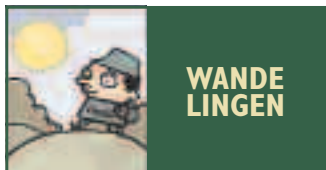
ZELLIK

Hof te Bettegem 0472-74 15 50
(Karine Daelemans)

Brusselsesteenweg 383

Countrylinedance lessen

• woe van **20.00-22.00** voor beginners, vrij van **20.00-23.00** voor gevorderden

ZONDAG 8 MEI

02-358 32 93

Wandeling met Natuurgroepering
Zoniënwood vzw

Voorjaarsbloei, begeleide wandeltocht in de omgeving van Groenendaal

• Vertrek aan Bosmuseum Jan van Ruusbroec, Duboislaan 6 in Hoeilaart om **14.00**

DINSDAG 10 MEI

02-687 42 94

(Jacqueline van der Horst)

Eizerwandeling (6, 9 en 15 km)

organisatie: De IJsetrappers Overijse vzw

• Vertrek van **9.00** tot **18.00** in de Gemeentezaal 'De Fraat', Duisburgsesteenweg in Eizer

WOENSDAG 11 MEI

02-758 87 92

Streekwandeling onder leiding

van een ervaren streekgids
organisatie: VVV Toerisme Dijleland en Toerisme Zaventem

• Vertrek om **14.00** aan de Sint-Martinuskerk, Kerkplein in Zaventem

ZATERDAG 21 MEI

02-269 32 19 (Frans Desmedt)

Bummerenwandeling door natuurgebied 'de beemden' en de Molenbeekvallei (10 km)

organisatie: Vakantiegoegens Meise

• Vertrek om **14.00** aan de parochiezaal van Wolvertem

ZONDAG 22 MEI

02-461 35 32 (Rik Devriese)

Vogelkijkwandeling in Asse (8 km)

organisatie: Natuurpunt Wemmel

• Vertrek op de parking aan de Folletlaan om **8.30** of aan de Hopmarkt in Asse om **9.00**

ZONDAG 22 MEI

02-769 20 81 (Toerisme Tervuren)

Wandelen langs velden en holle wegen (vooraf inschrijven) (15 km)

• Vertrek om **14.00** aan de olifant aan het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

ZONDAG 29 MEI

02-270 01 76 (Michiel Callens)

Natuurhappening in het Lintbos, toegang langs Diegemputstraat
organisatie: Natuurpunt Grimbergen

• Met vanaf **13.30** activiteiten voor jong en oud: zoektochten, geleide wandelingen, standjes van lokale verenigingen,...

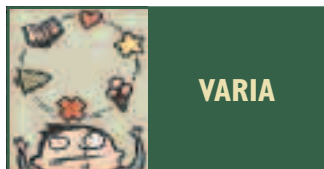
ZONDAG 29 MEI

0473-88 04 29

(Peter Raymaekers, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap)

Wandelen in het zeer gevarieerde natuurreservaat Rodebos (7 km)

• Vertrek om **14.00** aan de Sint-Michielskerk van Terlanen (Overijse)

6, 7 EN 8 MEI

MEISE

Beiaardfeesten met op 6/5 'Jââz in Mââz', kroegentocht langs een tiental cafés (info bij Guido Van den Troost, 02-272 00 31); op 7/5 Nacht van de beiaard in het W.Vandenberghceentrum; op 8/5 vanaf 10.00 Beiaardfeesten met rommelmarkt, volksfeest, eet- en drankstands en animaties, beiaardspel door Eddy Mariën, klokjesworp om 18.30, diverse muziek- en straattheateroptredens (info bij Greet Van Hemelrijk, tel. 02-272 00 27)

7 EN 8 MEI

HOEILAART

Felix Sohiecentrum 02-657 51 50
Gemeenteplein 1 (De Notenboom)

Tweedehands boekenbeurs

organisatie: De Notenboom

• **10.00-18.00**

ZONDAG 8 MEI

BRUSSEL

02-290 91 80 (Fietsersbond Brussel)
en www.binnenband.be

Binnenband: fietsen langs het water binnen de grenzen van het Brussels Gewest, keuze uit verschillende trajecten, centrale ontmoetingsplaats aan de Akenkaai

MAANDAG 9 MEI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Europese feestdag, gastland:

Oostenrijk

• **19.30**

ZATERDAG 14 MEI

DILBEEK

CC Westrand

02-520 77 30 of <http://sacha.scw.be>
Kamerijklaan

Kookavond voor lesbiennes, homo's en bi's

• **18.00**

ZATERDAG 14 MEI

NOSSEGEM

Hoeve 'Nothengem'
Sint-Lambertusstraat 1

Grote ruilbeurs voor postzegels, poststukken, zichtkaarten e.a.

organisatie: Postzegelclub Nossegem

• **9.00-16.00**

ZONDAG 15 MEI

BRUSSEL

Oude en Nieuwe Graanmarkt

02-413 04 48 (Sportdienst VGC)
of www.stadskriebels.be

Stadskriebels

• vanaf **11.00**

TOT 16 MEI

GROOT-BIJGAARDEN

Kasteel van Groot-Bijgaarden
02-344 62 73 of www.grandbigard.be
Van Beverenstraat

Lente in Groot-Bijgaarden: bloemententoonstelling in het kasteelpark

• **10.00-18.00**

ZONDAG 22 MEI

VILVOORDE

Tuinbouwschool 02-254 31 21
de Bavaylei 116

Open tuindag

• **10.00-18.00**

ZONDAG 22 MEI

ZAVENTEM

Gemeentelijke sporthal 0498-13 60 38
Steenokkerzeelstraat 58-60

Kindernamiddag met animatie, attracties, demonstratie brandweer
organisatie: Jeugdtraad Zaventem

• **14.00-17.00**

ZONDAG 29 MEI

HEEL VLAANDEREN

Dag van het Park

'Even PARKeren'

02-553 81 12 (secretariaat Dag van het Park)

met o.a. in Vilvoorde in Domein Drie Fonteynen, met vanaf 12.00 geleide wandelingen in het domein en langs de holle wegen in de buurt

organisatie: Afdeling Bos & Groen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap i.s.m. o.a. Natuurpunt, Toerisme Vlaams-Brabant, Kanaaltochten Brabant,...

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 juni tot 4 juli 2005 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 29 april a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar **02-767 57 86** of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE **Petra Goovaerts**.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van **Floris De Smedt**.

VORMGEVING **Mega.L.Una**, Brussel

DRUK **A. De Cuyper-Robberecht**, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaerts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Grimbergen is een dorp dat me zin geeft om de teletijdmachine te nemen naar het oude Brabant. Ik zie me dan terecht komen in een landelijk decor van grote hofstedes, welige akkers en uitgesleten aardewegen. Van ver tekent zich de abdijkerk af en daarrond ligt vredig, zo blijkt dichterbij, nog de hele abdij. Naast de paters huizen de heren, in een kasteel dat ook nog helemaal overeind staat. In de andere richting, noordwaarts, is het een klein eind naar de Maalbeek die enkele molens en de brouwerij doet draaien. Puur platteland, ondanks de nabijheid van grote steden. In welke tijd ben ik hier beland? Het kan niet later dan de eerste helft van de zestiende eeuw zijn, want daarna zag het er hier anders uit, met behalve de beek ook een kanaal.

De bewogen geschiedenis van de Verbrande brug in Grimbergen

De Tommen- en de Liermolen, de hele Rijkenhoek: Grimbergen heeft zijn zachte, toeristische kant. De Verbrande Brug aan het kanaal: Grimbergen heeft ook zijn harde, economische kant. Toch is de veel bezochte hoek niet interessanter dan de veel geplaagde wijk, integendeel, zoals je sleutelfiguren hebt, heb je ook sleutelplaatsen en daar is de Verbrande Brug een goed voorbeeld van. Het is een geboren dramatische plek, met als hoogtepunten in haar geschiedenis Kwaad Opzet in 1577, Heldhaftig Gedrag in 1914 en Brute Pech in 2004, een lijstje dat me nieuwsgierig maakte en aan ramptoerisme deed doen.

Kwaad opzet 1577

De wijk Verbrande Brug ligt aan weerszijden van de Willebroekse vaart die van Brussel naar de Rupel loopt, zeg maar naar Antwerpen en de zee. Het kanaal werd gegraven in de tweede helft van de zestiende eeuw, niet echt een gunstige tijd voor openbare werken. Brabant stond in vuur en vlam door de fameuze opstand van de Nederlanden tegen de Spaanse overheersers, die op de splitsing van de Nederlanden zou uitlopen. De houten brug die in Grimbergen over de nieuwe vaart was gelegd, moet ook splinternieuw zijn geweest toen soldaten van het Spaanse garnizoen dat in Vilvoorde was gelegerd haar in 1577 in brand staken. Ze hadden daar zeer zeker hun tactische redenen voor - 'de bruggen opblazen' is een gebruikelijke militaire strategie. Na de oorlogen worden de bruggen dan gewoon opnieuw geslagen, en toen na 1577 de brug van Grimbergen werd hersteld, hield zij aan het kwaad opzet van de Spanjaarden haar naam over.

Die naam Verbrande brug breidde zich uit tot de omliggende wijk aan beide zijden van het kanaal, de oost- en westkant zeggen ze daar, respectievelijk de kant van Mechelen en die van Brussel. En die wijk leerde te leven met haar brug, een ophaalbrug welteverstaan, die nu eens de mensen laat oversteken en dan weer de schepen laat passeren. Verscheidene brugmodellen volgden elkaar op, van hout tot staal en beton, hoe moderner hoe monumentaler. Het gigantische gevaarte dat nu de skyline van de wijk

domineert, werd opgetrokken in de jaren negentienhonderd zestig. Het ziet er zeer onbrandbaar uit en bestaat uit betonnen peilers en balken waartussen de stalen brug op en neer glijdt aan kabels die worden bediend in een kabine. Op, neer, het beweeglijke ding bepaalt ook de beweging in de wijk, wachten, oversteken. Per dag gaat de brug een vijftigtal keer omhoog, telkens voor een paar tot maximum twintig minuten, om één schip tot een paar schepen tegelijk door te laten, 24 uur op 24. En dag of nacht, de schepen hebben altijd voorrang, leerden de wijkbewoners uit eeuwenlange ervaring.

Heldhaftig gedrag 1914

Maar het collectieve geheugen van de mensen die naar eigen zeggen 'op' de Verbrande Brug wonen, reikt niet meer tot de zestiende eeuw en wel nog tot de Eerste Wereldoorlog, tot de heldendaad van een soldaat van het 2de Jagers te voet. Dat regiment opereerde op 26 augustus 1914 aan de oostkant van de Willebroekse vaart en kreeg het bevel zich meester te maken van de Verbrande brug, in die tijd een model dat openklapte in het midden en opengedraaid moest worden aan beide kanten. De oprukkende Belgische militairen draaiden de brug aan de oostkant naar beneden, maar kon-

den dat niet doen aan de westkant, de overkant, waar de Duitsers al hun voorposten hadden. Wat toen gedaan? Een soldaat bood zich vrijwillig aan om het erop te wagen naar de overkant te zwemmen en de brug ook daar naar beneden te draaien. Voordat hij in het water sprong, gaf hij aan een officier een briefje met zijn naam erop, en terwijl de dapperere man naar de overkant zwom, riep zijn pelotonscommandant hem na: 'Soldaat Trésignies, ik benoem u tot korporaal'. Waarop de nieuwbakken korporaal tijdens het draaien aan het bruggenwiel door de vijand werd doodgeschoten en voor altijd de held van de Verbrande brug werd. (Hoe het precies, en slecht, afliep met de militaire beweging in Grimbergen op 26 augustus 1914, is na te lezen in de geschiedenis van de toen aan de gang zijnde 'slag van Epepegem', maar het vervolg van het verhaal kennen we allemaal uit het hoofd: de Belgische legereenheden kwamen in 1914 tenslotte - niet door op te rukken, wel door zich terug te trekken - terecht achter de IJzer en de Duitse vijand was nog een paar jaar omnipresent in het Brusselse.)

Aan de westkant van de Verbrande brug, waar korporaal Trésignies werd doodgeschoten, herinnert een monument aan zijn daad. Aan de oostkant, waar soldaat Trésignies in het water sprong, draagt een plein zijn naam (want de brug zelf had nu eenmaal haar naam overgehouden aan een eerdere oorlog). En natuurlijk heeft het café aan dat plein ook de naam Trésignies gekregen en gaat wie de wijk verkent er iets drinken. Het is een typisch Belgisch café - Waalse en Vlaamse bieren, klanten met een Brussels accent. Zij houden de herinnering aan Trésignies in ere en vertellen met eerbied hoe de korporaal ieder jaar op de laatste zondag van augustus met militair vertoon wordt herdacht.

Brute pech 2004

Maar tegenwoordig is in café Trésignies niet het verleden, wel het heden aan de orde, de jongste gebeurtenis in het epos van de wijk. 'Brug maakt duik van dertien meter', blokletterde de krant op sinterklaasdag van vorig jaar, over wat geen geschenk uit de hemel maar een donderslag was, de brug die, in plaats van netjes horizontaal aan haar kabels neer te dalen, wankelde, kantelde en scheef kwam te hangen. Dat was een ramp waarbij gelukkig geen man overboord sloeg maar waaraan niets te verhelpen viel - 'Verbrande brug onderbroken' staat tegenwoordig aan de oost- en westkant aangekondigd. 'Een technisch probleem', berichtten de kranten over het onheil. De Scheepvaartskrant was preciezer: 'De oorzaak van dit ongeval wordt gezocht in de voorbereidende werkzaamheden voor de automatisering van de bediening van alle kunstwerken langs het kanaal'. Met die kunstwerken worden behalve de Verbrande brug ook de andere bruggen op het kanaal bedoeld (in Humbeek en Willebroek) en die automatisering verwijst naar de ingreep die het moet mogelijk maken die bruggen centraal te bedienen in plaats van in een cabine brug per brug. Kortom, tijdens de vernieuwing van de bruggen op het kanaal Brussel-Schelde had het noodlot het toch wel weer op de Verbrande brug gemunt zeker.

Brug naar beneden gedonderd en in plaats van het vertrouwde brug op, brug neer, is het nu brug wèg in Grimbergen. Want binnen de kortste keren werd de brug weggetakeld, zodat de schepen weer kunnen passeren maar de mensen niet meer kunnen oversteken. Dat ongemak werd

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

verholpen door een veerdienst die de mensen van 's ochtends tot 's nachts overzet, bootje heen, bootje weer, en soms twee bootjes. Ik waan me een figurant in het feuilleton 'Stille waters' wanneer ik oversteek en de schipper aan zijn roer zie staan, maar die romantiek is aan de omwonenden niet besteed. Zij rekenen me hun langere wachttijden voor en het aantal kilometers van hun omwegen per auto. Daar tellen ze dan nog de extra kilometers bij die ze reden toen zich, omdat een ongeluk nooit alleen komt weetjewel, kort na de brugduik een dijkbreuk voordeed aan de westkant, al op het grondgebied van buur Vilvoorde, vlakbij de volgende brug over het kanaal.

Feestelijke Zomer 2005?

Wanneer het allemaal weer goed komt aan de Verbrande brug hangt af van de NV Zeekanaal, de Vlaamse openbare instelling die de gang van zaken op en aan de oevers van de vaart behartigt. De verenigde druk van de plaatselijke politici en handelaars en van Unizo, de Unie van Zelfstandige Ondernemers, heeft de reparatietijd van de brug al van 45 tot 30 weken teruggedrongen. Daardoor is de datum waarop de Verbrande brug weer in gebruik zal worden genomen naar 1 augustus 2005 verschoven en kan het in Grimbergen een feestelijke zomer worden. Begin augustus, als de brug terug van weggeweest zal zijn, is het voorzeker juichen op de beide oevers van de vaart. Ik beeld me in hoe de plaatselijke Koninklijke Fanfare De Eendracht dan aan de kop van de stoet staat die heen en weer over de brug gaat. Eind augustus, als korporaal Trésignies wordt herdacht, kan daaraan voor de gelegenheid extra luister worden gegeven. Ik beeld me in hoe dan ter ere van de dapperere man aan de westkant van de brug de vlag van het 2de Jagers te voet wappert en aan de oostkant op hem zal worden gedronken in café Trésignies, en hoe de die dag aanwezige militairen heen en weer over de brug zullen marcheren. En avant!

Brigitte Raskin

Met gebruik van 'Grimbergen 1914, vier dorpen in de Grote Oorlog', uitgegeven door de Heemkundige Kring Eigen Schoon Grimbergen, 1994, en met dank aan Willy de Vinck, de waard, en Tony Van Steenwinkel, een klant van Café Trésignies.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

'Ik was daar even niet goed van', zegt hij. 'Al mijn papieren in het Frans, mijn nieuwe identiteitskaart in het Frans, en als ik straks moet gaan stemmen, zou ik niet weten wie hier op de lijsten staat.'

Ik vertel hem dat de kans groot is dat hij moet kiezen tussen bijvoorbeeld de socialist en minister van Landsverdediging André Flahaut, of de liberaal Charles Michel, zoon van voormalig minister van Buitenlandse Zaken Louis Michel, of de luidruchtige CDH'er André Antoine. Dat zit hem niet lekker. 'Ik ken die mensen niet goed', zegt hij. Als ik hem vertel dat bij vorige verkiezingen een extremistische Vlaamse lijst (V.L.A.A.M.S.) aan de verkiezingen in Waals-Brabant deelnam, met een schamel maar niet helemaal verwaarloosbaar resultaat, zegt hij resoluut dat hij nooit voor zo'n partij zal stemmen.

'Wij vragen aan de Franstaligen in Vlaanderen ook dat zij zich aanpassen', betoogt hij.

'Dan moet het wel Flahaut of Michel worden', zeg ik.

'Maar ze zijn hier wel vriendelijk', zegt Rudy. 'De eerste dag al kwam de postbode aanbellen om me welkom te heten 'dans ma nouvelle commune et ma nouvelle région'.

Rudy vond dit typisch Waals. Ik spreek hem hierin niet tegen.

'Maar ik heb nog nooit zoveel Nederlands gehoord als hier', zegt hij. 'In het zuiden van Brussel waar ik vroeger woonde, was de voertaal bijna overal Frans, behalve in onze eigen kring. Hier in Nethen zijn bijna al mijn burens Nederlandstalig. Ze sturen hun kinderen de straat over om in het Nederlands naar school te gaan. Er zijn er ook wel die hun kinderen naar een Franstalige jeugdbeweging sturen 'om Frans te leren'. Zelf zie ik niet in waarom ik mij hier zou aansluiten bij

Wel faciliteiten Geen faciliteiten

'Als ik morgen faciliteiten krijg, vraag ik hier overmorgen op het gemeentehuis mijn papieren in het Nederlands aan', zegt Rudy. Ik mag Rudy wel: een robuuste en redelijk flamingantische cafébaas, die meer dan een half leven in Brussel prominent in zijn vakgebied aanwezig was (achter de toog dus), tot het leven hem een woonplaats bezorgde in Nethen. En Nethen is Wallonië, al ligt het in hetzelfde bosrijke gebied als het Vlaamse, naburige Sint-Joris-Weert. Nethen maakt deel uit van het Waals-Brabants Grez-Doiceau, Sint-Joris-Weert van Oud-Heverlee. Het gaat om twee werelden. In het midden van de straat waar Rudy woont, loopt de gewestgrens die al langer taalgrens was. En toen Rudy enkele maanden geleden die straat overstak, werd hij de volgende morgen wakker als Waal.

een of andere vereniging. Ik speel graag toneel, en dat doe ik verder in Vlaanderen, aan de overkant van de straat bij wijze van spreken. Als ik 's avonds met mijn vrouw, die ook Nederlandstalig is maar al langer in Nethen woont, naar het nieuws op de VRT kijk, dan vragen wij ons soms af waarom wij daarnaar kijken. Het zijn bijna altijd berichten en mededelingen over Vlaanderen die voor de Vlamingen zijn bestemd. Wij voelen ons daar niet meer echt door aangesproken, maar aan de

RTBf zijn we nog niet toe.'

Rudy is geen alleenstaand geval.

Hoewel precieze gegevens ontbreken, mag worden aangenomen dat het jongste decennium al enkele tienduizenden Vlamingen naar Wallonië zijn verhuisd. Er is een verschuiving van de bevolking aan de gang tussen Vlaams- en Waals-Brabant, en die beweging doet zich ook voor op de grens met de provincie Henegouwen.

In bijna alle gevallen zijn financiële overwegingen het motief om te verhuizen: huizen en bouwgrond kosten in het westelijk deel van Waals-Brabant, en zeker in het aanspalend gedeelte van Henegouwen de helft minder dan over de taalgrens, en dat allemaal op een half uur van Brussel. Niemand steekt de grens over om Waal te worden, maar om goed en goedkoper te wonen. Dit neemt niet weg dat de volgende generatie meer vatbaar voor de nieuwe omgeving zal zijn, en niet in alle Waalse gemeenten is een Vlaamse school voorhanden aan de overkant van de straat.

Als Brusselaar zie ik ingewikkelde taaltoestanden wel zitten; een meerstalig milieu biedt mogelijkheden tot verrijking. Maar naarmate de gewesten meer bevoegdheden krijgen, groeit de kloof tussen Vlaanderen en Wallonië en tussen Walen en

Vlamingen. En wie in Wallonië woont, IS Waal, want onderworpen aan de wetgeving van het Waalse Gewest. Natuurlijk geldt dezelfde redenering voor de Franstaligen die in Vlaanderen wonen, maar dat had u al begrepen. Als het Rudy even teveel wordt, hoeft hij zijn straat maar over te steken. Faciliteiten krijgt hij in Nethen immers nooit, daar is hij zich inmiddels terdege van bewust.

van huizen en tuinen

De glorie van Gent in ere hersteld in Groenenberg

De collectie van Groenenberg telt momenteel 133 verschillende cultivars. Het is de bedoeling alle nog bestaande variëteiten aan te planten, deze historisch en horticultureel belangrijke plantengroep in stand te houden en beter bekend te maken bij de tuinliefhebbers. De Harde Gentse azalea's zijn winterharde, bladverliezende rododendrons die zonder problemen de strengste winters overleven. Het zijn sterke en ziekteresistente planten die heel oud en vrij groot kunnen worden, zo'n 3 meter hoog en breed. Ze bloeien, afhankelijk van de cultivar, van eind april tot half juni. Als ze bloeien schitteren deze azalea's met een kleurenpracht die moeilijk te evenaren is door enige andere tuinplant. We zien dan allerlei tinten rood, oranje, roze, geel tot zuiver wit. Vooral in de zalmkleurige, oranje en gele tinten zijn de bloemen subliem. Bovendien hebben ze meestal een heerlijke geur. In de herfst zorgen deze azalea's voor een tweede kleurschouwspel door het fraai verkleurende blad.

De oorsprong

De Gentse bakker Pierre Mortier (1768-1847) lag in het begin van de 19de eeuw aan de oorsprong van de Harde Gentse azalea's. Hij slaagde erin om vroegbloeiende azalea-soorten later en laatbloeiende soorten vroeger in bloei te krijgen, zodat hij ze kon kruisen. De nieuwe kruisingen van Mortier - die aanvankelijk Azalea 'Mortieri' of 'Mortieriana' werden genoemd - onderscheidden zich van de tot dan bekende azalea's door hun latere bloei, hun goede winterhardheid en de ele-

De winterharde Gentse azalea's, ooit dé trots van de Gentse hofbouw, zijn terug van weggeweest. In het kasteeldomein van Groenenberg wordt tijdens het weekend van 13 tot 15 mei een Vlaamse referentiecollectie van 'Harde Gentse' azalea's en de verwante Rustica-hybriden officieel ingehuldigd.

gante, meestal gespreide groei. Ze hadden iets kleinere bloemen, een langere bloembuis met ver uitstekende meeldraden en stamper. De trompetbloempjes lijken een beetje op die van de kamperfoelie. Van *A. pontica* erfden ze de heerlijke geur. In het Jaarboek van de Société Royale d'Agriculture et de Botanique de Gand uit 1847 heet het dat 'de Azalea mortieriana alles overstijgt wat we tot op heden hebben mogen aanschouwen (...) Elke struik pronkt met zijn bevallige bloemkronen en schitterende kleurschakeringen'.

Glorie en teloorgang

In 1834 verkocht Mortier zijn hele azaleacollectie aan Louis Verschaffelt, een bekende kweker uit Roygem. Die bracht deze azalea's met succes op de markt en kruiste zelf ook verder. De collectie van Groenenberg telt vandaag een twintigtal Verschaffelt-hybriden. Alexander Verschaffelt, oudere broer van Louis, bood in zijn catalogus van 1844/1845 niet minder dan 267 verschillende azalea's aan, waaronder ook een aantal nieuwe Harde Gentse.

Op het hoogtepunt van de 'azaleakoorts' in de tweede helft van de negentiende eeuw, moeten er meer dan 1.000 verschillende 'Harde Gentse' hebben bestaan.

Vanaf het einde van de 19de eeuw ging het echter bergaf met de Harde Gentse en verdwenen ze langzaam maar zeker uit het assortiment van de kwekers. Op het einde van de 20ste eeuw waren er nog hooguit een tiental cultivars courant beschikbaar in de handel.

De wederopbloei

Eind van de jaren '80 raakten enkele jong-gepensioneerden na een bezoek aan het Engelse Sheffield Park waar een Nationale Collectie van Azalea's is aangeplant, waaronder 27 Harde Gentse, in de ban van die planten. Leon De Clercq uit Destelbergen, Jos Delvaux uit Brasschaat en Albert De Raedt uit Asper bezochten jarenlang botanische tuinen, parken en kwekers in binnen- en buitenland. Van de ruim 1.000 verschillende 'Harde Gentse' die in de loop van de 19de eeuw hebben bestaan, hebben ze er al een 150-tal teruggevonden die nu in Groenenberg te zien zijn.

Paul Geerts

Het kasteelpark van Groenenberg ligt in Vlezenbeek (Sint-Pieters-Leeuw), recht tegenover het kasteel van Gaasbeek, Konijnestraat 172b, 1602 Vlezenbeek, tel. 02-454 86 30. Tijdens het weekend van 14 en 15 mei zijn er rondleidingen om 14.30 en 16.00 en een tentoonstelling van 14.00 tot 19.00 met plantenverkoopstand.

Koninklijk dorp wil zijn artistiek imago terug

'Gesprek op de akker', Jules Montigny, te zien tijdens de Internationale tentoonstelling in het Hof van Melijn

26

Langzaam maar zeker komt de droom van Jan Verhulst, Franz Vlogaert en zoveel andere bevlogen leden van VST - de Vrienden van de School van Tervuren - dichterbij zijn verwezenlijking: Tervuren opnieuw op de kaart zetten, niet alleen als de plaats waar koning Leopold II een deel van zijn grootse architecturale plannen realiseerde, maar ook als dat aangename dorp bij het Zoniënwoud dat zijn naam gaf aan een schilderschool. Zo wordt Tervuren geleidelijk weer het Barbizon van België.

Paarden gaan daarbij helpen, want de School van Tervuren bestond uit landschapschilders, en als er een dier staat in een landschap, dan is het wel een paard. In het gemeentelijk museum Hof van Melijn heeft dan ook een internationale tentoonstelling plaats van 19de eeuwse schilderijen met het paard als onderwerp. De werken komen uit Frankrijk, Nederland, Duitsland, Hongarije, en natuurlijk uit Tervuren zelf. Omdat Tervuren niet alleen op het verleden teert, hebben in dezelfde periode ook een aantal andere exposities plaats met hedendaags werk. De kunsttriennale 'Furament' in het kader waarvan deze tentoonstellingen worden opgezet, ontstond in 1993 en wordt dit jaar al voor de vijfde keer georganiseerd.

De koning of de kunstenaars

De naam Tervuren klonk in de 19de eeuw als een klok. Een hele generatie landschapschilders was begeistert door dit aangename dorp aan de rand van het Zoniënwoud en vestigde zich daar ook geleidelijk. De schilders ontmoetten elkaar in het (nu verdwenen) café Au Renard, en het vermoeden is gewettigd dat zij in het landelijke Tervuren van

toen - met hun schildersezels, paletten en onconventionele kunstenaarskledij en gedrag - een opvallende rol hebben gespeeld in het dorpsleven.

Tervuren was het tweede Barbizon, een dorp bezuiden Parijs, gelegen aan de rand van het woud van Fontainebleau. Barbizon oefende van in het begin van de negentiende eeuw een grote aantrekkingskracht uit op kunstenaars die hun atelier verlieten om naar de natuur te werken. Daarmee brachten ze de ideeën van de Franse filosoof Jean-Jacques Rousseau in praktijk, die gevoel verkoos boven de rede, de natuur boven de stad, de 'goede wilde' boven de gezeten burger.

Ook elders in Europa vestigden schilderskolonies zich gedurende korte of lange tijd op het platteland. Dat was onder

meer het geval in het Veluwedorp Oosterbeek in Nederland en in het Duitse Willingshausen en Dachau, dat later omwille van het daar gevestigde nazi concentratiekamp voor eeuwig met gruwelen geassocieerd zal worden.

In België kozen de schilders voor Tervuren. Dat Sint-Martens-Latem pas veel later tot een schildersdorp uitgroeide, en dan vooral tot een school van expressionisten en niet van landschapschilders, wordt in het gesprek met Verhulst, Vlogaert en de andere leden van VST sterk benadrukt. Desalniettemin werd het bestaan van de schildersschool van Tervuren bijna geheel uit het collectieve geheugen gebannen, zowel in Tervuren zelf als daarbuiten, terwijl 'Sint-Martens-Latem' altijd een begrip is gebleven.

Franz Vlogaert schrijft dit imagoprobleem van Tervuren toe aan koning Leopold II. Die liet in en rond Tervuren zo'n grootse werken uitvoeren dat het uitzicht van Tervuren voortaan bepaald werd door gebouwen als het Koloniënpaleis (1879) en het Congomuseum (1910), en niet langer door het landschap dat de schilders had aangetrokken. Omdat Leopold II zo onontkoombaar zijn stempel op Tervuren drukte, trokken de meeste schilders geleidelijk weg, denkt Vlogaert. Dat Leopold II bovendien diverse verbindingen met de stad, en meer bepaald met zijn paleis in Laken liet aanleggen, zal deze schilders ook een doorn in het oog zijn geweest. 'Hun' landschap werd zo ontsierd door zeer materiële elementen als een tramlijn, een treinspoor en de brede Tervurenlaan. Pas veel later zouden schilders als Pierre Paulus en Paul Delvaux de schoonheid van de industrie en van treinen zien en schilderen.

Op zoek naar een Belgisch Barbizon

Kunsthistoricus Herman De Vilder bestempelt in het boek 'De School van Tervuren' Camille Van Camp en Hippolyte

Boulenger als de stichters van de Tervuurse school. De Antwerpenaar Van Camp ging, na een bezoek aan de schilderskolonie van Barbizon, expliciet op zoek naar een 'Belgisch Barbizon'. Hij koos voor Tervuren en zou de theoreticus van de beweging worden. Van Camp was veeleer portretschilder dan landschapschilder en zou zijn beperkingen zelf hebben beseft. Hij nam de begaafde Boulenger onder zijn hoede voor wie hij de grootste bewondering koesterde. Van Camp, die secretaris was van de 'Société Libre des Beaux-Arts' in Brussel, stelde ook het manifest op van de groep die de kern vormde van de School van Tervuren: Huberti, Coosemans, Raymaekers, Asselberghs, Van der Hecht. Boulenger behoorde daar ook toe, maar die zwierf liever rond in de natuur. Hij was een gesloten man die gezondheidsproblemen had en de kunst verkoos boven de discussie over kunst. Het is

Tervuren wil opnieuw een gemeente worden waar kunst thuis is en kunstliefhebbers zich in hun element voelen

vooral dankzij de kwaliteit van zijn werk dat de hele groep schilders uit Tervuren de naam 'school' kreeg toebedeeld. Ook na Boulenger en zijn generatie waren in Tervuren kunstenaars actief, maar geleidelijk verdween het begrip 'school' en bleven slechts enkele belangrijke

individuen over, waaronder architect Henry van de Velde die gedurende 27 jaar in Tervuren woonde, en schrijver Christian Dotremont, de belangrijkste theoreticus van de experimentele kunststroming COBRA, die in Tervuren werd geboren en er ook regelmatig werkte.

Verlangen naar een wereld die voorbij is

In 1987 werd de kunstkring 'De Vrienden van de School van Tervuren' opgericht (VST) om van Tervuren opnieuw het kunstdorp te maken dat het zo lang is geweest. Tervuren moest opnieuw die Vlaamse gemeente aan de rand van het Zoniënwoud worden waar kunst thuis is en kunstliefhebbers zich in hun element voelen. Men is daar goed mee bezig. Uit een overzicht van de vorige triënnales blijkt dat tot op heden vooral aandacht werd geschonken aan diverse leden van de School van Tervuren. Tijdens de eerste triënnale in 1993 kreeg Joseph Coosemans zijn retrospectieve, in 1996 was het de beurt aan Hippolyte Boulenger ('en zijn vrienden'), in 1999 volgde de dierenschilder Jules Montigny, en in 2002 stond Coosemans opnieuw centraal, maar nu 'met zijn pupillen'. Daarnaast werd tijdens al deze triënnales ook aandacht geschonken aan hedendaagse kunst - zoals aan COBRA in 1999. Dat is ook nu weer het geval. Op de rotonde van de Tervurenlaan prijkt sinds maart, als vooropening van de triënnale van dit jaar, de Waterjazzband van beeldhouwer Tom Frantzen. Frantzen bouwde deze fontein op met negen Afrikaanse waterdieren die elk een verschillend jazzinstrument hanteren. Natuurlijk bespeelt het nijlpaard de sousafoon, de waterkikker een accordeon en achter de drums staat de krokodil.

De toespeling op het nabije Africa Museum is niet toevallig, en zo vinden de twee aspecten van Tervuren - de school van landschapschilders en de werken van Leopold II - mekaar in een goed nabuurschap terug.

De landschapschilders zijn inmiddels al lang in eer hersteld. De belangstelling voor dit genre, en voor de School van Tervuren in het bijzonder, neemt voortdurend toe. Daar komt nog een ander element bij: de kunstmarkt. Niet zo lang geleden gingen twee kleine, maar erg gehavende schilderijen van Coosemans voor 10.900 euro van de hand. Verhulst, Vlogaert en hun vrienden weten dat in sommige statige privé woningen in Tervuren nog veel werk van de school hangt, en dat hun collectie in het Hof van Melijn alleen maar kan groeien.

Misschien heeft de vernieuwde belangstelling voor de natuur, voor eenvoudige dingen, voor 'Het Paard' als centraal onderwerp van een triënnale, voor Barbizon en Tervuren, allemaal wat te maken met de onzekerheid en het toenemende geweld in de wereld, waarmee we via de media bijna dagelijks worden geconfronteerd. Angst heeft zich in onze geest geïnstalleerd. De terugkeer naar het zekere, het lokale, de ongerepteheid van een bos, een zonsondergang, een paard, roepen bij ons beelden op van een wereld die voorbij is. In de tijd van Boulenger en Coosemans lag was die wereld voor het grijpen, al zochten de schilders hun plekjes wel zorgvuldig uit. Maar ook vandaag zijn dergelijke locaties nog aanwezig, ook vandaag gaat de zon in schoonheid onder, en ook vandaag is niets mooier dan een boom. Of een paard.

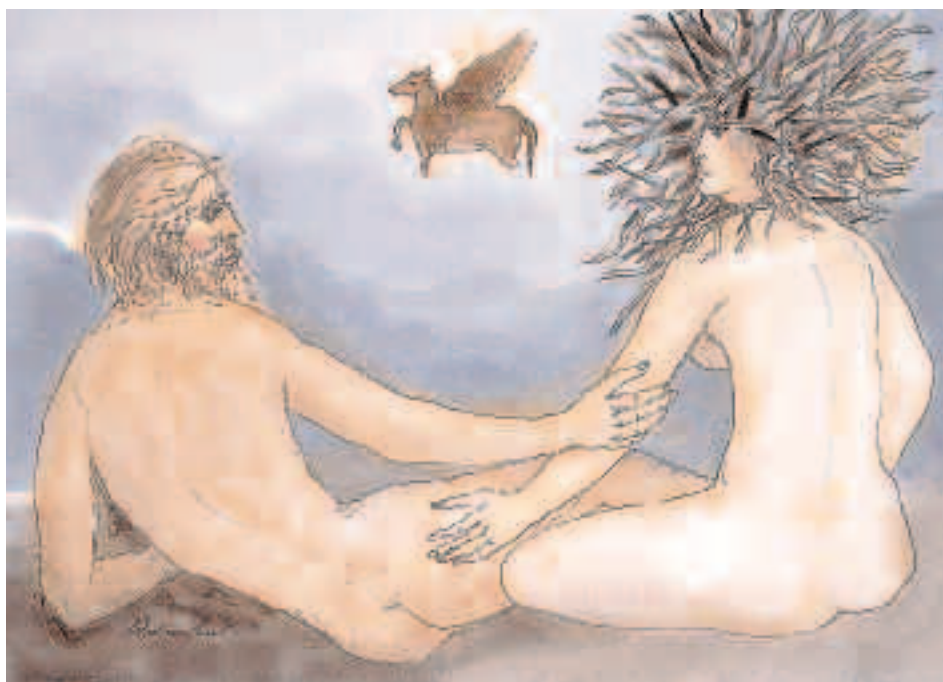
Of een vrouw.

Maar hier verlaat ik het domein van de School van Tervuren.

Guido Fonteyn

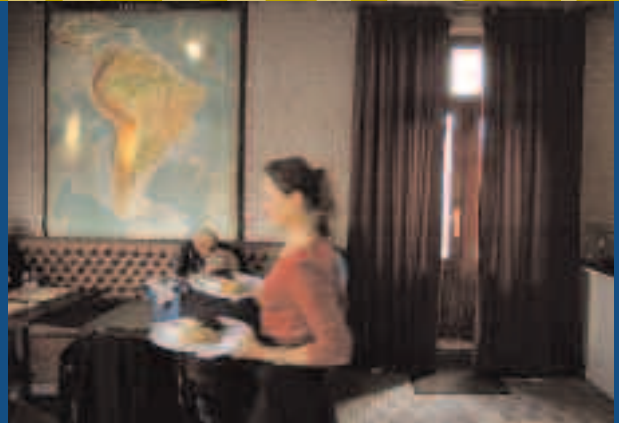
Op pagina 16 van Randuit leest u meer over het programma tijdens Furament.

U vindt het programma eveneens op www.furament.be.

'Poseidon', Edmond Dubrunfaut, te zien tijdens 'Mens, mythen en kosmos' in Nettenberg

RESTAURANDT

FOTO'S: FILIP CLAESSENS

Vleselijke lusten bij Toma Maté

‘Toma Maté’ betekent letterlijk ‘kruidenthee nemen’. Die thee is trouwens een van de typische Argentijnse specialiteiten die op de kaart staan. Bovendien is het ook een veelgebruikte uitdrukking in het Zuid-Amerikaanse land die ‘versteld doen staan’ betekent. Dat is precies wat Javier en Isabelle met hun keuken willen bereiken. Maar er is nog een derde reden waarom het koppel voor deze naam koos. ‘Als je die hier gebruikt, verwijst je duidelijk naar de tomaat’, verduidelijkt Isabelle, ‘en die is toch erg belangrijk in de mediterrane keuken.’ In hun restaurant beperken ze zich niet tot Argentijnse specialiteiten. ‘Dat zou ook moeilijk zijn, want behoudens enkele gerechten bestaat er niet zoiets als een typische Argentijnse keuken. Ze is wel duidelijk geïnspireerd door de Italiaanse en de Spaanse keuken. Daarom kozen we voor een internationale kaart met veel fusion-gerechten.’

De trots van Argentinië

Als je de kaart van Toma Maté erop na slaat, blijkt het aantal Argentijnse gerechten inderdaad erg beperkt. ‘Het enige Argentijnse restaurant of het enige restaurant met een Argentijn?’, grapt mijn tafelgenoot. Een echte lijn in het menu is ook moeilijk te vinden. Zo staan de Japanse soep (11,50 euro), de gelakte eend met een risotto van pompoen (19 euro) of het mesthoentje met rivierkreeft en een groententortilla (14 euro) broederlijk naast de alom aanwezige kaaskroket (9 euro). Maar het Argentijnse rundvlees krijgt wel de aandacht die het verdient. ‘Daar zijn ze in Argentinië ongeloo-

Na zijn studie toerisme had Javier Scotto uit Argentinië geen zin om meteen een baan te zoeken. Hij wilde even weg uit zijn vertrouwde omgeving en besloot een rondreis door Europa te maken. Ook een stop in Brussel stond op zijn programma. Die liep anders af dan verwacht toen hij er de Vlaamse Isabelle Kerbusch ontmoette. Liefde op het eerste gezicht, en Javier en Isabelle besluiten te trouwen. De inwoners van Beersel zijn er alvast niet rouwig om want twee en een half jaar later opent het koppel Toma Maté, een van de weinige Argentijnse keukens die België rijk is.

lijk trots op en het is ook de reden waarom veel mensen naar hier komen’, zegt Isabelle. Wij zijn alvast verkocht en kiezen als voorgerecht voor de ‘Empanada de carne’ (8 euro), een meng-

Voor de biefstukminnende Belg komt hier volop aan zijn trekken

sel van rundergehakt, olijven, eieren en ajuin verpakt in een filodeeg en dan gefrituurd. Heel smaakvol, maar wel zwaar. Als hoofdgerecht kies ik voor de filet pur (19,5 euro) met chimichurri (2 euro), een typisch lauw Argentijnse sausje op basis van olijfolie,

peterselie, look, ajuin en pili-pili. Een intrigerende combinatie die perfect past bij het lekkere, malse vlees. De kleine aardappeltjes in de schil maken het geheel af. Ze zijn gebakken in een pittige mix van olijfolie en kruiden.

Voltreffer

Maar wat als Javier de vertrouwde Argentijnse keuken verlaat en zich aan de internationale keuken waagt? Aan de overkant verschijnt een rijk gevuld bord van lasagne met zalm en pistou (12,50 euro). Het ontlokt mijn tafelgenoot een lofbetuiging waar geen einde aan komt. De combinatie van zalm, groenten en de pistou (een saus op basis van look, olijfolie en basilicum) is een voltreffer.

‘Toma Maté’ heeft ook een uitgebreide wijnkaart waarin de Argentijnse wijn vanzelfsprekend een hoofdrol speelt. Het bevreedde ons dan ook een beetje dat de huiswijn die we bestelden uit Chili bleek te komen. Echt overtuigen deed die overigens niet.

De dessertkaart is niet echt verrassend. Een Dame Blanche (5 euro) of de geflambeerde appeltaart met calvados (6 euro) lijken me net iets te zwaar na het copieuze hoofdgerecht. Ondanks deze kleine minpunten trekken we toch voldaan de deur achter ons dicht. Toma Maté biedt een intrigerende combinatie aan gerechten, maar vooral de biefstukminnende Belg komt hier volop aan zijn trekken.

Veronique Verlinden

Toma Maté, Herman Teirlinckplein 1, 1650 Beersel, tel. 02-376 00 48
Zaterdagmiddag, zondag en maandag gesloten

Traditionele ommegang wegens sleet afgevoerd

De klassieke Servaasommgang in Grimbergen behoort definitief tot het verleden. Naar aanleiding van 725 jaar Sint-Servaasviering wordt dit jaar voor het eerst een suggestief openluchtspektakel opgevoerd met toneel, muziek en dans waaraan ruim 575 figuranten deelnemen.

In 2001 trok de ommegang voor het laatst door de historische dorpskern van Grimbergen. 'Maar het enthousiasme was al een tijdje zoek, de pit was eruit. Er zat letterlijk en figuurlijk sleet op de ommegang', geeft pastoor Gereon van Boesschoten, de voorzitter van het Sint-Servaascomité, ruiterlijk toe. 'We gooien het vanaf dit jaar resoluut over een totaal andere boeg.'

Paarden blijven

'Van een ommegang naar een suggestieve terugblik op het verleden is een totale ommezwaai: in plaats van een statische optocht komt er nu een opvoering met woord, zang, muziek en veel beweging. Voor de choreografie doen we bijvoorbeeld een beroep op het danscentrum Aglaja uit Brugge', vertelt van Boesschoten. 'De vernieuwde aanpak blijkt ook uit onze communicatie. Ignace Maes uit Beigem ontwierp een nieuw embleem en een nieuw affiche waarin drie bekende Servaas-attributen - de sleutel, de staf en de mijter - centraal staan. Toch is deze vernieuwde benadering niet echt een breuk met het verleden. De verpakking is hedendaags maar we raken niet aan de inhoud, wat onder meer blijkt uit de feestelijke opening als de toeschouwers worden verwelkomd met oude en nieuwe processievaandels. Zo leggen we symbolisch het verband tussen het verleden en het heden. Ook de paarden zijn niet van het toneel verdwenen. Oorspronkelijk was de ommegang een paardenprocessie voor de boerenbevolking. Na een bezoek aan de Sint-Servaasrelikwie lieten ze hun paarden zegenen en onder begelei-

ding van de dorpsfanfare deden ze dan de ommegang. De boeren smeekten de zegen af over hun dier omdat het paard vroeger een van pijlers was waarop hun bedrijf steunde.'

FOTO: ABBIJ GRIMBERGEN

In plaats van een statische optocht komt er nu een opvoering met woord, zang, muziek en veel beweging.

Man van formaat

De opvoering is opgebouwd rond vertrouwde thema's uit de vroegere ommegang waarin religie en geschiedenis heel sterk met elkaar verweven waren. Zo is er de uitbeelding van de slag van Ransbeek tussen de Heren van Grimbergen en de Hertogen van Brabant, waarmee de betekenis van de Berthouts in Grimbergen en hun verstrekkende invloed in het middeleeuwse Brabant worden geïllustreerd. 'Voor dit suggestieve spektakel halen we de inspiratie uit het

verleden', benadrukt Gereon van Boesschoten. 'We wilden een traditie die al 725 jaar bestaat niet zomaar verloren laten gaan. Blijkens de geschiedenis zou bisschop Servatius rond 350 vanuit het oosten naar hier zijn gekomen, maar pas in 1280 werd duidelijk dat hij in die periode ook in Grimbergen moet hebben vertoefd. Servatius was de eerste bisschop van Tongeren, maar week later uit naar Maastricht waar hij rond 384 gestorven zou zijn. Voor het Europese christendom was hij een man van formaat en zijn relikwieën worden over heel Europa vereerd. Grimbergen beschikt over twee authentieke relikwieën waarvan de meest bekende de zilveren arm is, die afkomstig is uit een karthuiser-klooster in het bisdom Keulen.'

De financiering van het nieuwe evenement - dat een slordige 50.000 euro gaat kosten - baart Gereon van Boesschoten nog zorgen. De entreegelden zijn absoluut ontoereikend om de uitgaven te dekken. Gelukkig zijn het gemeentebestuur, de provincie Vlaams-Brabant en talrijke sponsors alvast bereid gevonden hun steentje bij te dragen om de luister rond de Grimbergse patroonheilige in ere te houden.

Gerard Hautekeur

De Sint-Servaasviering heeft plaats op het kerkplein in Grimbergen op vrijdag 13 mei om 20.30 u en op zondag 15 mei om 11.30 u. Toegangskarten in voorverkoop kosten 6 euro en zijn verkrijgbaar bij Standaard Boekhandel, Vilvoordsesteenweg 1 bus 1, 1850 Grimbergen, tel. 02-270 32 82. Meer info vind u op www.grimbergen.be

Servaas-Feier in neuem Outfit

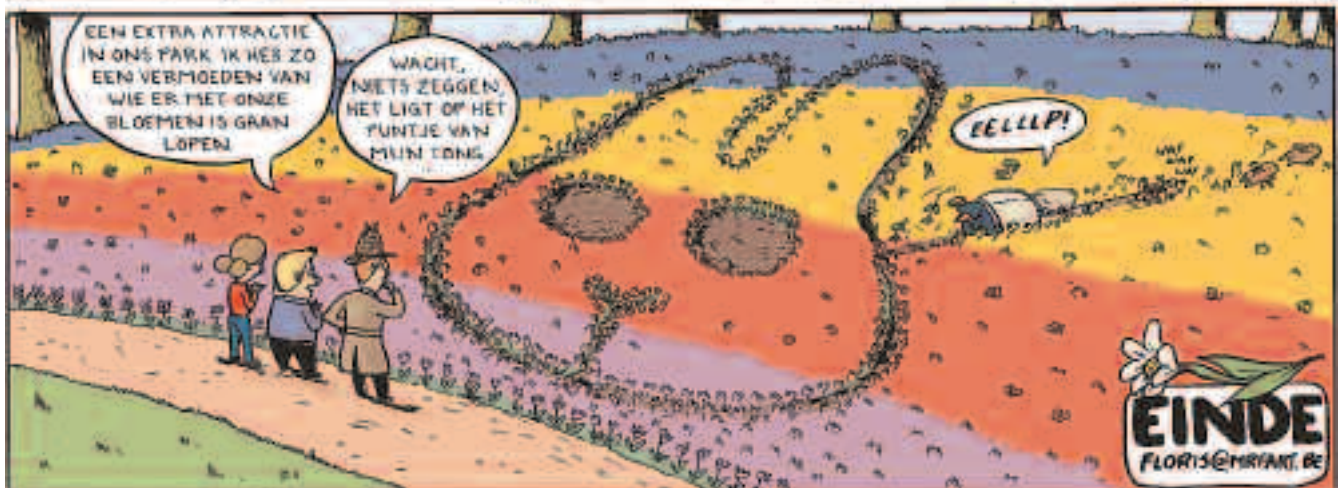
Der klassische Servaas-Umgang, der im Jahre 2001 zum letzten Mal durch den historischen Dorfkern von Grimbergen zog, gehört jetzt endgültig der Vergangenheit an. 'Der Umgang zeigte tatsächlich Verschleißerscheinungen', gibt Pfarrer Gereon van Boesschoten, der Vorsitzende des Sankt-Servaas-Komitees, ganz offen zu. Anlässlich von 725 Jahren Sankt-Servaas-Feier wird dieses Jahr zum ersten Mal ein suggestives Freilichtspektakel mit Theater, Musik und Tanz gezeigt, an dem 575 Statisten teilnehmen. 'Die Verpackung ist zwar modern, aber der Inhalt bleibt unberührt, was sich unter anderem daran zeigt, dass die Zuschauer bei der feierlichen Eröffnung mit alten und neuen Prozessionsfahnen begrüßt werden. Auch die Pferde sind nicht von der Bühne verschwunden.'

Edward & Antoine

"Bloemencirkels"

NOG TOT 'N MET KUNT U IN HET PARK VAN HET KASTEEL VAN GROOT-BLAGARDEN NAAR LENTE IN HET KASTEEL, EEN GROOTSE BLOEMEN-TE/TOONSTELLING DIE HET PARK HEFT OPMETOVERD TOT EEN ZEE VAN GEUREN EN KLEUREN

Basketbalspeler bij Scarlet Vilvoorde en Wookieegeneraal in Star Wars

Omdat het met het Australische basket almaar bergaf gaat, zag professioneel basketbalspeler Michael Kingma (25) het in eigen land niet meer zitten. Vorige zomer bleek de Nederlandse nationale ploeg in hem geïnteresseerd. Op dat moment kwam alles in een stroomversnelling. Michael ging voor Nederland spelen, verhuisde in september 2004 naar Vilvoorde, ontdekte Europa én is vanaf 19 mei op de koop toe te zien in de nieuwe Star Warsfilm *The Revenge of the Sith*. 'Ik heb vorig jaar ontzettend veel geluk gehad', vindt hij.

32

FOTO: FILIP CLAESSENS

Michael Kingma

Tot hij 12 was, speelde Michael Kingma voetbal. 'Basket interesseerde me niet. Ik vond het te Amerikaans, te onbekend. Maar omdat ik nogal groot was voor mijn leeftijd - ik ben nu ongeveer 2.10 meter - liet ik me toch overhalen het een keer te proberen. Ik torende boven iedereen uit en scoorde moeiteloos punt na punt; ik was meteen verkocht.' Kingma werd professioneel basketbalspeler maar beseft al vlug dat hij in zijn thuisland geen toekomst had omdat het Australische basket het semi-professionele niveau

nauwelijks overstijgt. 'Ik wist dat ik elders mijn heil moest zoeken, maar kon me niet veroorloven zomaar op goed geluk naar Europa te trekken. Uitgerekend in de periode dat ik daarover zat te dubben, kreeg ik een e-mail van de nationale basketploeg van Nederland met de vraag of ik voor

'Omdat ik nogal groot was voor mijn leeftijd torende ik boven iedereen uit en scoorde moeiteloos punt na punt'

hen wilde spelen. Ik heb Nederlandse ouders, vandaar mijn typisch Nederlandse familienaam, en die had op het internet hun aandacht getrokken. Ongelooflijk, maar een maand later speelde ik dus voor Nederland!' Kingma kreeg vervolgens aanbiedingen van verschillende Nederlandse teams, maar koos uiteindelijk voor Scarlet Vilvoorde omdat hij te horen kreeg dat dat de sterkste ploeg was.

Ruziën in het Nederlands

Michael Kingma vindt het fascinerend dat alles hier zo dicht bij elkaar ligt. 'België is een erg compact land, heel anders dan Australië. Thuis moest ik vaak een uur rijden voor ik bij vrienden was, maar hier sta je binnen die tijd al in een ander land!' Toen zijn ouders van Nederland naar Australië verhuisden, besloten ze ook thuis Engels te spreken. 'Alleen als ze ruzie maakten, schakelden ze over op hun moedertaal', grapt hij. 'Vandaar dat mijn Nederlands te wensen over laat maar ik wil jullie taal zo vlug mogelijk leren. Het zou maar dwaas zijn dat niet te doen nu ik hier woon. Bovendien heb ik een Nederlandse grootmoeder die ik dolgraag beter wil leren kennen, maar met wie ik nu niet kan praten omdat we elkaar niet verstaan.'

Kennismaking met Hollywood

Michael Kingma maakte vorig jaar ook totaal onverwacht kennis met de glitters en glamour van Hollywood. 'In de nieuwe Star Warsfilm *The Revenge of the Sith* speel ik generaal Tarfull, de aanvoerder van het Wookieeleger, die zijn harige soortgenoot Chewbacca te hulp snelt. Ik vond het geweldig eens van dichtbij te zien wat bij zo'n film allemaal komt kijken. Zoals alle jongens van mijn leeftijd ben ik opgegroeid met Star Wars; ik heb alle films minstens drie keer gezien. Toen de makers voor de opnames van *The Revenge of the Sith* in Sydney waren, vroegen ze mijn manager of hij geen lange basketters kende die enkele dagen voor Wookiee wilden spelen. Het was een onvergetelijke gebeurtenis. Om het kostuum te maken, hebben ze me van kop tot teen in het gips gelegd. Het enige wat ik nog kon, was ademen door mijn neus. Wat later mocht ik voor de opnames naar Amerika, waar ik moest rondlopen in een grote groene kamer. De omgeving, de geluiden en zelfs de andere personages zijn achteraf digitaal toegevoegd. Ik ken het verhaal dus niet en ben dan ook heel erg benieuwd naar het resultaat!'

Ines Minten

Basketball star plays for Scarlet Vilvoorde and plays a Wookie warrior in Star Wars

The continuing decline of the Australian basketball scene made Michael Kingma (25) restless to leave his home country. The Dutch national team expressed an interest in him last summer, which is when his career underwent several rapid changes. Michael began playing for the Dutch national basketball team, relocated to Scarlet Vilvoorde in September 2004, discovered Europe and, from 19 May onwards, can also be seen in the new Star Wars film, *The Revenge of the Sith*.